

LUDAS MATYI

A MAGYAR HUMOR HETILAPJA

93. DECEMBER 4.

FŐSZERKESZTŐ: SZUHAY BALÁZS

49. ÉVFOLYAM, 49. SZÁM

*Mai számunk írói:***Alföldi Imre****Angyal János****Becsei Miklós****Bodnár Gyula****Cser Gábor****Farkas Márton****G. Szabó Judit****Kaposy Miklós****Mátyás István****Walter Béla***és rajzolói:***Balogh Lajos****Brenner György****Dluhopolszky László****Dunai Imre****Farkas Lajos****Gyöngy Kálmán****Hegedüs István****Jelenszky László****Lehoczki Károly****Nemes Zoltán****Rau Tibor****Szabó László Róbert****Dr. Tarnóczy Zoltán****Tóth Antal**

AKADÁLYOK A KORMÁNY ELŐTT

Nálunk, amikor elkezdi havazni, azonnal kitör a pánik. A félelem attól, hogy hóakadályok nehezítik meg az előrehaladást. Ám aggodalomra semmi ok, a jövő héten esedékes havazáson, akarom mondani: esedékes kormányülésen elmondom javaslataimat a minisztereknek.

– Boross Péter haladéktalanul helyezze szabadlábra a hóhányókat!

– Szabó János szorgos méhecske módjára beindíthatná a „hóeke”-programot.

– Für Lajos téli hadgyakorlatra vezényelhetné katonáit, akik közutainkat megtisztítanák az ellenséges hótól, s az összegyűjtött munícióval, azaz hógolyókkal üzemelne nehéztüzérségünk.

– Surján László az égiekhez fohászodna az egy főre eső hómenyiség csökkentésének ügyében.

– Mádl Ferenc diplomát adna a hó-munkásoknak.

– Gyurkó János természetvédelmi területté nyilvánítaná a hómezőket, s a következő pillanatban a derék polgárok már el is kezdenék lopni a havat.

– Kiss Gyula a legmagasabb hótörlesz tetejéről kijelenthetné, hogy az nem üg, csak munka.

– Schamschula György tárgyalhatna a hó munkavállalói oldallal, s mire valamennyi kérdést körbejárnák, már le is taposnák a havat.

– Szabó Ivánt óvatosságra intem, mert a forint télen csúszik, tavasszal viszont olvad.

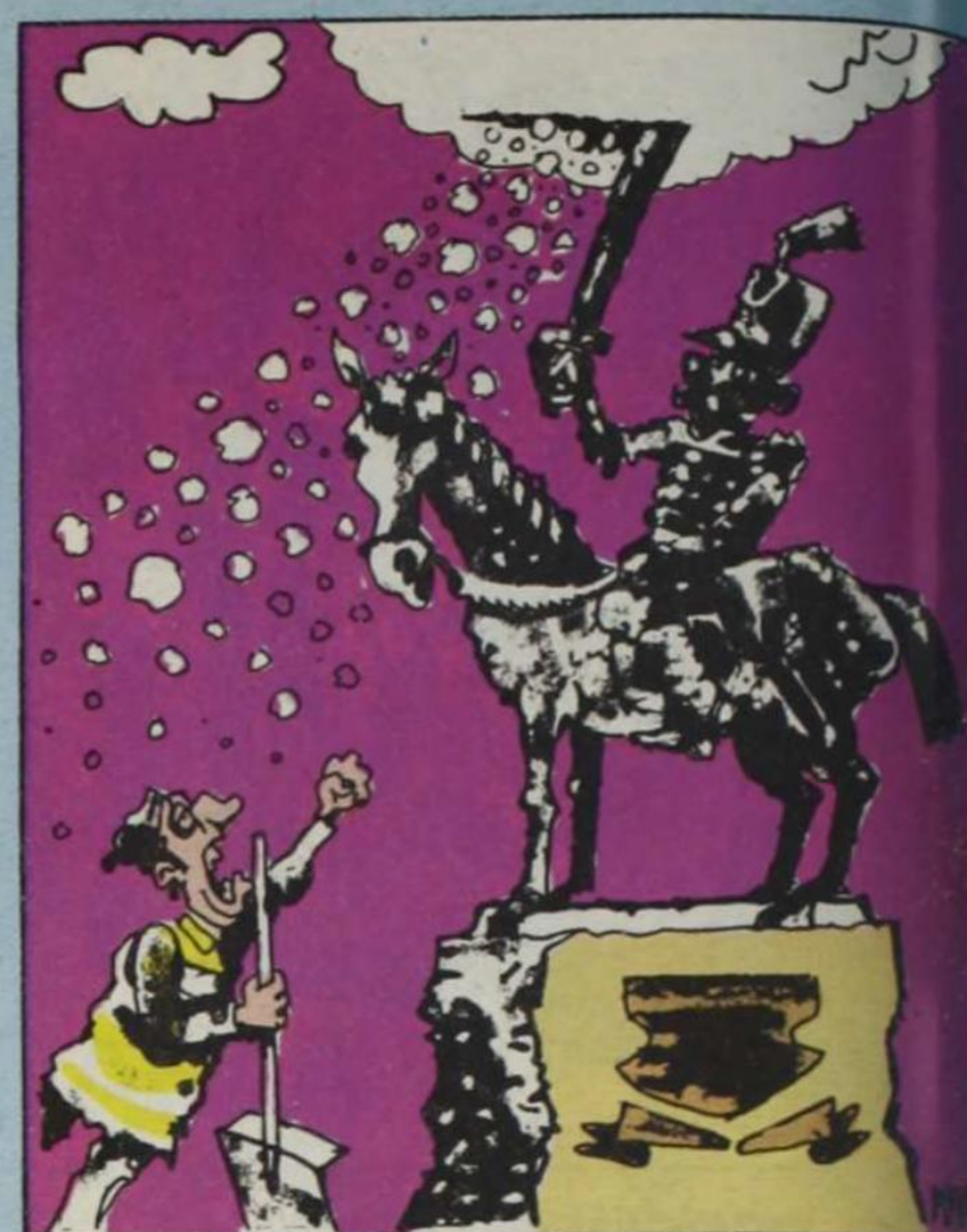
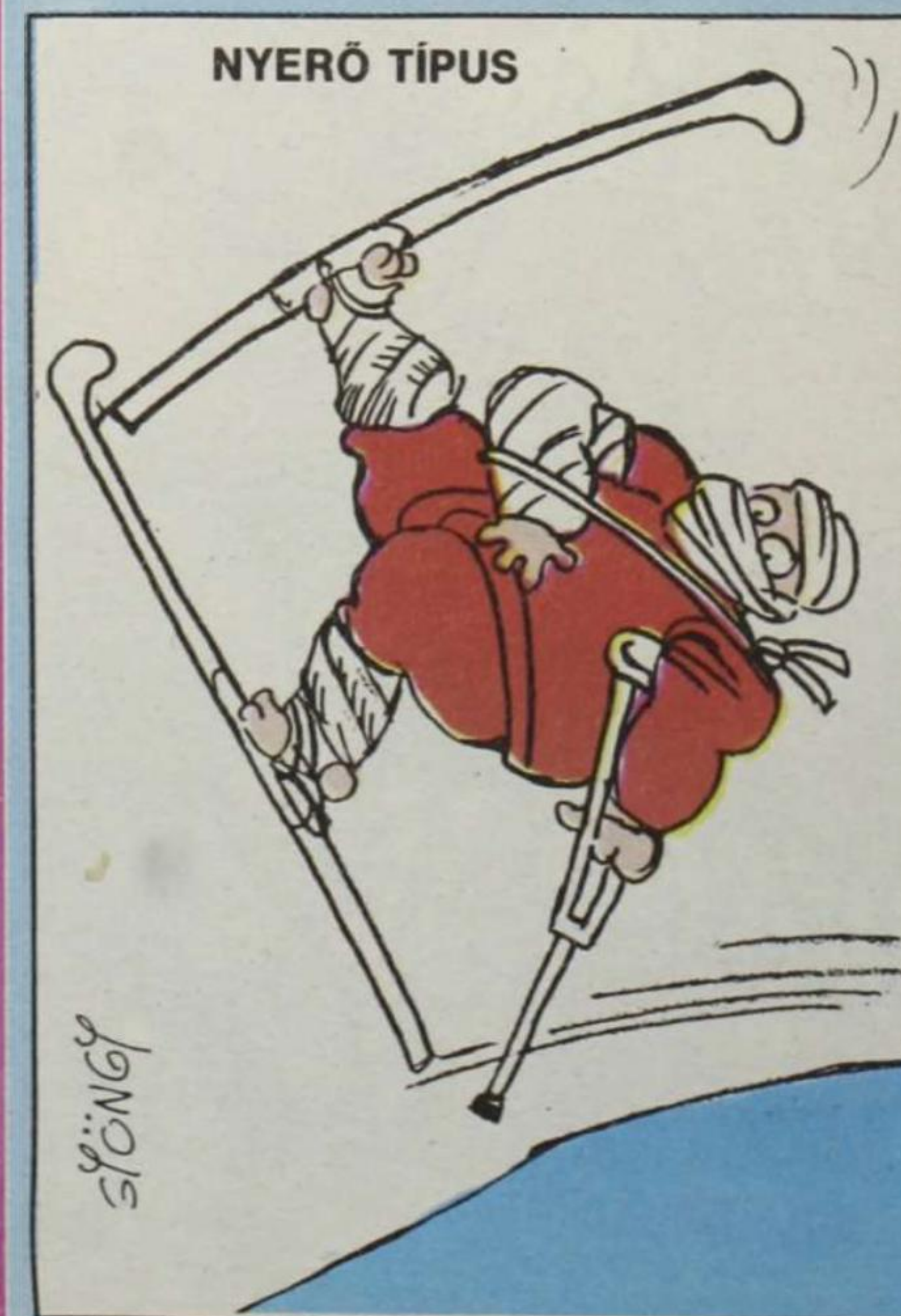
– Jeszenszky Géának tátrai előadókörutat szervezek, amelyen beszámolhat arról, hogyan érvényesülnek hazánkban a hóemberi jogok.

Amennyiben a fenti elképzeléseim megvalósulnak, úgy Antall József miniszterelnök nyugodt erővel kijelenthetné: a kormány előtt most az egyszer olyan akadály tornyosult, amelyet sikerült legyőznie. (Persze ezt a kormány-szóvivő útján közölné velünk, s remélem Juhász Judit világosan fogalmazna, és nem hordana össze hetet-havat.)

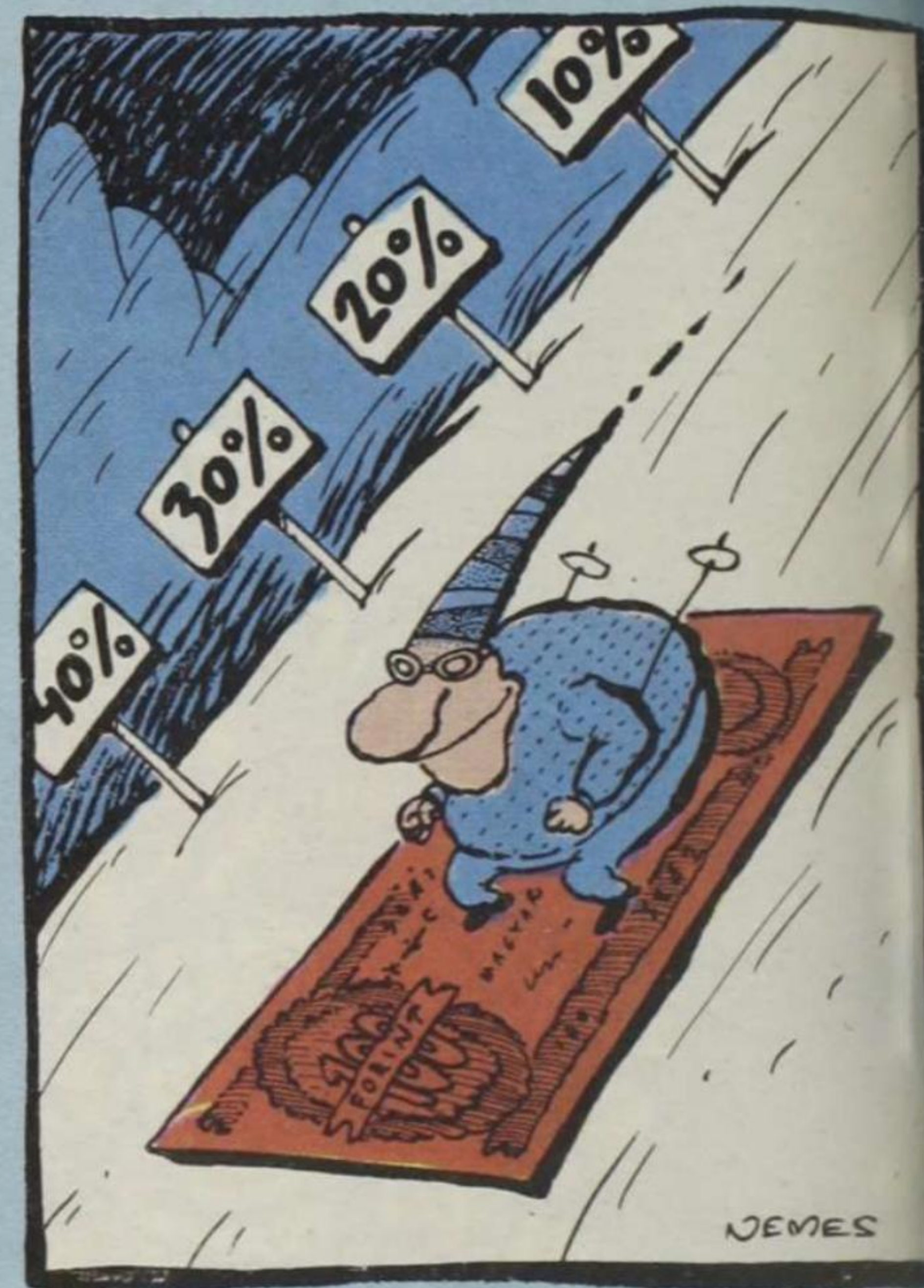
KEZDŐ

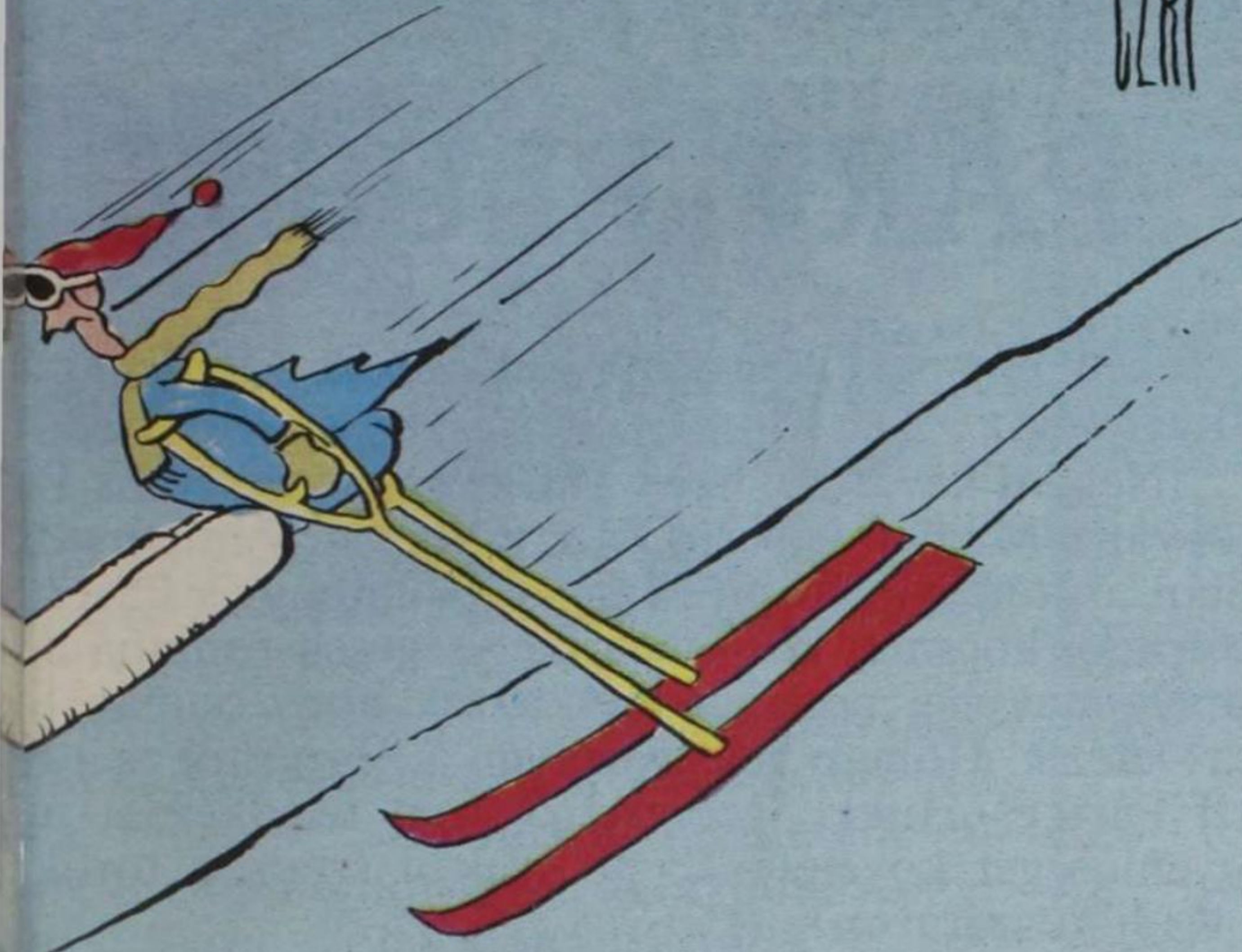
Miért ugrál a hóember?
MERT BE VAN SÓZVA

ÓRIÁS MŰESIKLÁS

Hómunkásnak?! Megörültél?! Ha itt ülök, a tripláját kerek-
!

SZUHAY BALÁZS:

VEZÉRCIKI

Egy újszülöttnak minden vicc új – az idősebbek meg könnyen felejtnek – ezért ismét fel merek idézni egy régi viccet.

Mint tudjuk – már aki – Lengyelország úgy került keletre, hogy nyugatabbra tolták. A második világháború elején az akkori két szövetséges, a hitleri Németország és a sztálini Szovjetunió két oldalról lerohanta. Csaptak is utána nagy közös díszszemlét Bresztben... (Erre az „epizódra” sokáig nem „illett” emlékezni.)

A háború után az általa megszállt területeket a Szovjet bekebelezte, kárpótlásul Lengyelország számára a vesztes Németországból kanyarítottak ki egy nagy darabot. Így került Lengyelország nyugatabbra – de a szovjet „felszabadítás” egyúttal szőröstül-bőröstül a kelethez csatolta.

Ennyi történelmi bevezetés után immár jöhet a vicc:

Kivonul a bizottság, hogy meghúzza Lengyelország és a Szovjetunió végleges határát. Egy kis lengyel tanyánál zavarba jönnek: a határvonalon épp a tanyagazda házának közepén húzódna. Mivel nem tudnak dönteni, a gazdához fordulnak: ő melyik országhoz akar kerülni? A derék parasztember gondolkodás nélkül Lengyelországot választja. Kívánságát teljesítik is. Ám a szovjet delegátusnak csak piszkálja a csőrét, miért nem akar a gazda szovjet polgár lenni. Kérdésére a paraszt így válaszol:

– Tetszik tudni, drága a tüzelő. Nehezen bírnám a kemény orosz telet...

Az idén bebizonyosodott: a tél nem ismer határokat. Valahogy úgy alakult, hogy három évvel a keleti tömbből való kiválásunk után megkaptuk az orosz telet.

Meteorológusaink azzal magyarázták a novemberi hóföregteget, hogy a nyugatról jövő enyhe, nedves levegő nálunk találkozott a keletről érkezett jeges fuvallattal.

És ez így megy nálunk évezrede! A Kelet folyton nálunk találkozik a Nyugattal – és mi isszuk meg a levét.

Sokan azt mondják, jobb volt a szocializmusban. Hát igen, voltaképp akkor tisztes hasznót zsebelhettünk be abból, hogy nyaranta a kelet(német) és a nyugat(német) a Balatonnál találkozott. Megette a fene azt a hülye, szervezetlen és anarchikus rendszert, mint a mai, amikor a berlini polgár úgy mehet át az egyik utcából a másikba, mintha csak az egyik utcából a másikba menne, ahelyett, hogy csak Siófokon ülhetne le a szomszédban lakó sógorával egy kis tereferére... Így aztán ne csodálkozzunk azon, hogy hiába írtuk ki minden sarkon, hogy „Zimmer frei”. Megfúrták az üzletünket azzal, hogy „Deutschland frei”.

Azt is a mi zsebünk bánja, hogy megszűnt szocialista egzotikumunk. Ma már nem jönnek hozzánk lilahajú amerikai öregasszonyok csak azért, hogy büszkén elmesélhessék otthoni barátnőiknek, hogy halálmegvető bátorsággal látogatást tettek a kommunista világban. (Pedig most is mindent megteszünk azért, hogy kis egzotikumhoz jussanak. Hajdan csak a pusztai betyártúrán vették el tőlük táskáikat – nem a szemük alattit, csak a kezit – a tsz-alkalmazott álbetyárok, ma már elég, ha kiteszik a lábukat a szállodából, a Váci utcán azonnal megfosztják őket értékeiktől az álarab valódi betyárok. Igaz, ezt az „egzotikumot” Chicagóban vagy New Yorkban is megkaphatják, főlöské ennyit röpködniük.)

Idegenforgalmunknak végre fel kellene ismernie az égből pottyant lehetőséget. Jövőre jó előre meg kellene hirdetnünk: látogasson el Magyarországra orosz telet élvezni! Novemberi hó forintért! Garantált zegernye, udvarias kiszolgálás, nyugati árak!

És mi történik, ha jövőre nem lesz ilyen korai, hideg, havas telünk? Semmi. Legfeljebb elmesélünk a csalódott turistáknak egy másik régi viccet:

– Ha a Szaharában bevezetnék a szocializmust, mi lenne?

– Homokhiány.

Elvégre ez áttehető a hóra is...

Lehet, hogy jövőre ezért nem lesz havunk novemberben? Elvégre sokan visszasírják, esetleg a választásokon vissza is szavazzák a szocializmust...

És akkor mi lesz? Például banán. Egyszer egy évben, karácsony előtt, sorállással. Meg Trabant, százéves várakozási idővel.

Jó, jó, van, aki még emlészik: a Trabantra csak hat-hét évet kellett várni. Akkor. Hogy most miért növekedne meg a várakozási idő száz évre?

Mert azt is meg kellene várni, amíg Zwickauban a Trabant-gyárba is visszatér a szocializmus...

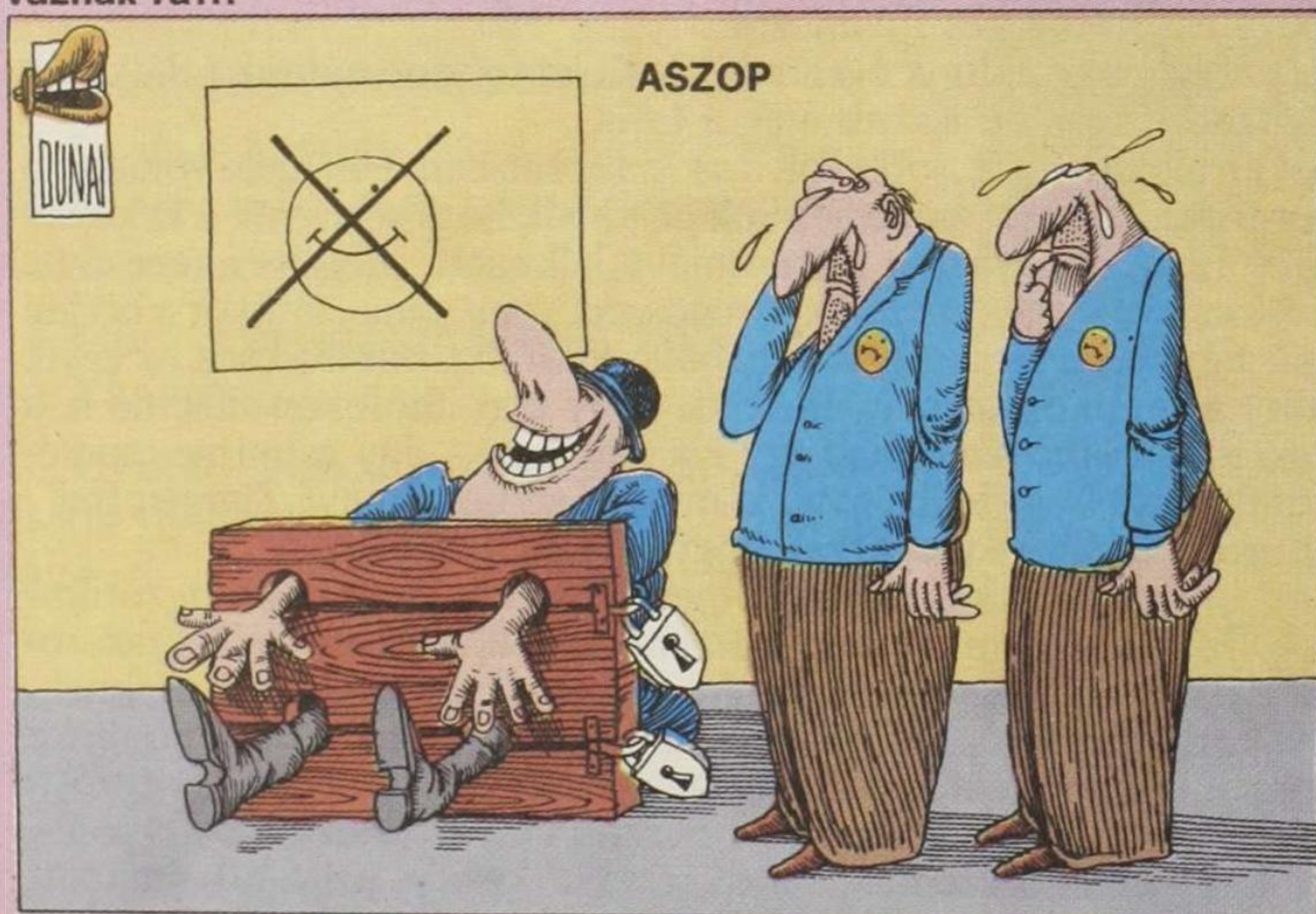
– Azok számára hoztuk létre ezt a pártot, akik eddig nem foglalkoztak a politikával, de úgy érzik, hogy most már itt az ideje, hogy ők is kompromittálják magukat...

**PATKÓT BONTOTT
AZ „ÖTÖT A KILENCVENBŐL”
NEVŰ PÁRT**

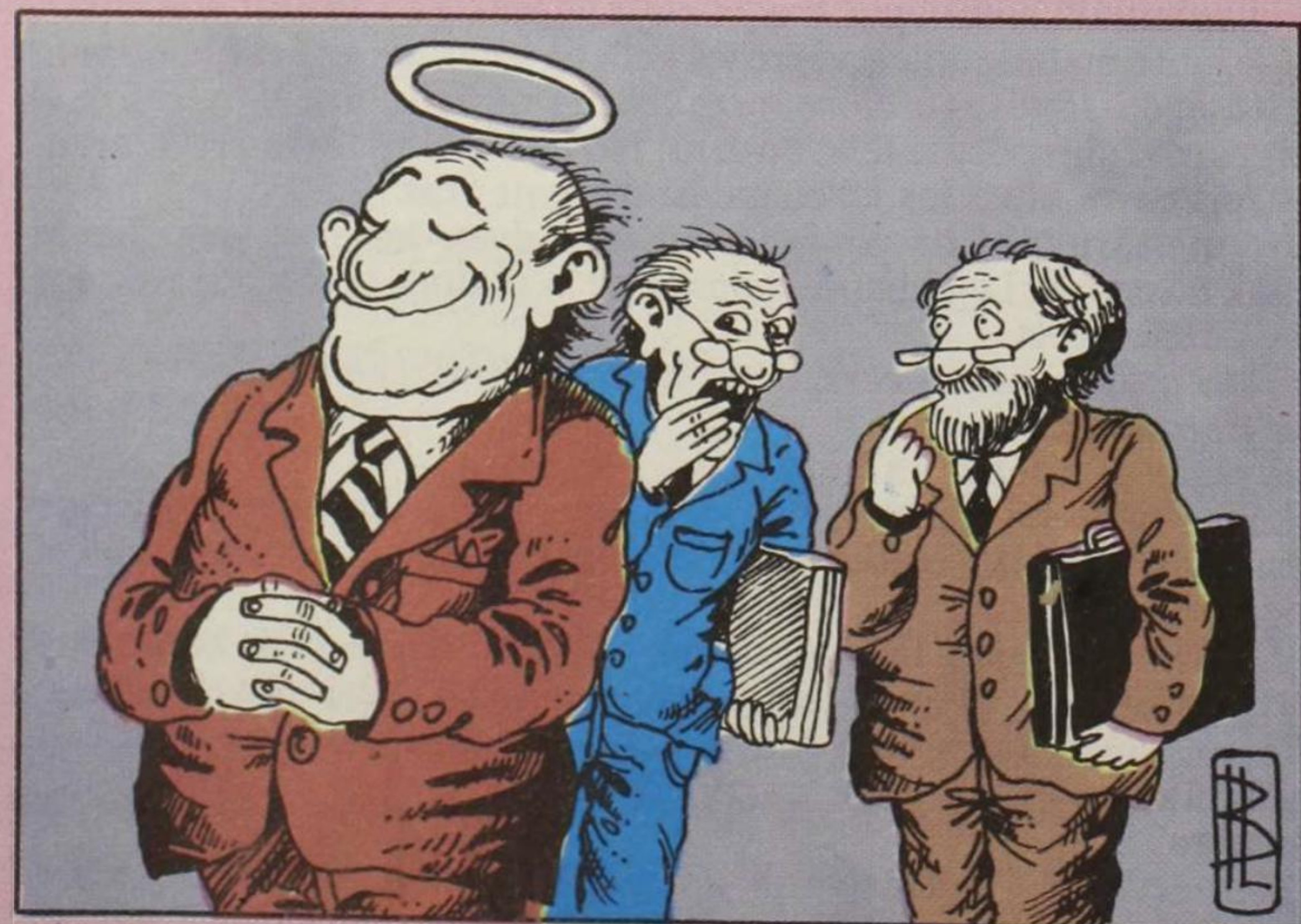

– Hétről hétre több millióan szavaznak rá...

GYŰJTŐGETŐK PÁRTJA

– Abszolút Szomorúak Pártja. Aki röhög, fegyelmit kap...

– Ő abszolút feddhetetlen, ugyanis tagja a Pártonkívüliek Pártjának!

BODNÁR GYULA:

PÁRT-PLUSSZ

Nekem egy párt nem párt! Nekem sok párt sem párt! Miért? Íme:

...Nekem kevés az, hogy van Magyar Liberális Párt. Hol van a Magyar Liberós Párt, a Magyar Pampers Párt, netán a konzervatívabb Magyar Gumibugyis Párt? Jól informált kocsmai körökben mélységesen rontaná a reputációm, ha megelégednék azzal, hogy csupán Sörpárt létezik. Holnap bejegyeztetem a Borpártot és a Kisüsti Párt és Hukk Szervezetről sem feledkezem meg. Egyenlőséget követelünk: ne csak a szem, a torok se maradjon szárazon!

Megvallom, nagyon féllábasnak érzem a sokféle kisgazdás csoportosulás között a Történelmi Független Kisgazda Pártot. Az én másságos elképzelésem szerint hiányzik a Történelmtől Független Kisgazda Párt és a Torgyáni Magyar Jövő Pártot is nagyon félszegnek vélem a Torgyáni Múlt Párt létezése nélkül.

Félre ne értsenek, csupán a Postabank „Még plusz két százalék!” szövegű reklámjáról jut eszembe, hogy az 1 + 1 Párt Nőkkel Együtt a Jövőért mellé is el tudnám képzelni a kibővített változatot, az 1 + 1... + 1 Párt Nőkkel és ...kém, ...szóval Együtt a Jövőért Párt létezését.

Természetesen a Magyar Anyák Nemzeti Pártját sem hagynám magára, szükségeltetném egyrészt a Magyar Leányanyák Nemzeti Pártját, másrészt a Magyar Anyósok Nemzeti Pártját és hogy ne legyen a lista ennyire feminim, a Magyar Legényanyák Nemzeti Pártját is.

A Nemzeti Érdekek Pártja mellé nem agyaltam ki semmit, hiszen földalatti mozgalom gyanánt már régóta sikeresen ügyködik a Nemzeti Érdektelenségek Pártja. Szerintem természetes, hogy ez a kettősség áll fenn a Magyar Egység Pártja vonatkozásában is, hiszen jól „tá-jolt” közvélemény-csúsztató (konspiratív elnevezéssel: közvélemény-kutató) intézmények adataiból kisejlik, hogy létezik Magyar Kétség Pártja is.

Olvastam olyasvalamit, hogy van már Kommunista Munkáspárt. Ahogy végigpergetem ezt az én fejem felett is eltelt szűkön „hétszerhét szűk esztendő”, úgy vélem helye van a palettán a lényegyet markánsabban kifejező Kommunista Munkátlan Pártnak is, főleg azok alapján ami a státusszimbólumot jelentő elvtárostokákat és azokat a bizonyos „baloldali vívmányokat” illeti.

No és, a nép! Hol marad a nép, az „istenadta nép”? – kérdezhetnék önök és főleg én, ...de joggal ám! Ne tessék kétségbe esni, bárki elfeledkezhetne róla, csak én nem. Itt van megbújva a sorok között. Nem, nem tetszett eltalálni én most nem az APEH Üldözötteinek Szövetségére gondoltam, hanem a Magyar Farmer Pártra. Persze az általam – hál’ isten csak plagizált – Magyar Bőgatya Párttal párosítva.

Csakhogy ezzel még nincs vége, hátra van a legnépesebb tömörülés és anélkül, hogy ejteném őket, mégis szót kell ejtenem róluk. A Munkanélküliek Csökkent Munkaképességűek és Létminimum Alatt Élők Pártjának ellensúlyozására létre fogom hívni egyrészt a valóban tömegpárt jellegű Csökkent Munkakedvűek Pártját, no és természetesen a Létminimum Felett Költők Pártját is. Hogy mit szándékozok a Munkanélküliek „ellentételezése” gyanánt kiötleni? Semmit, ugyanis már ki van találva. Úgy hívják, hogy Aktív Párt. És ha még azt is volnának szívesek megkérdezni, hogy hány parlamenti padot szántam nekik, akkor elmondom: egyet sem! Viszont egyféle padhoz bármelyiküket szívesen és boldogan hozzájuttatnám. ...A munkapadhoz!

g: SZABÓ JUDIT:

DEFICIT-ANNO

Velünk szemben húzta fel rozsdás redőnyét reggelenként a Gál Vegyeskereskedés. Minden hétfő reggel megjelent nálunk a cégtulajdonos úr is, személyesen. Csak félrehajtottá bánatos fejét, s már nem is kellett szólnia.

Jó anyám sóhajtott, bukszájából kivett a pengőt.

– Csak szombatig! – Gál úr nagy gondallal helyezte el a legfelsőbb zsebében. – Héten nem mentek valami fényesen a dolgok...

Az igazat megvallva, sokkal régebben nem mentek valami fényesen a dolgok. De az adott szónak hitele volt! A szombati kolóhúzás után hozzánk lihegett a boltos, gáláns meghajlás:

– Nagys'asszonyom, a tízes!

Évek hosszú során át soha nem volt rá példa, hogy szombaton meg ne adta volna, soha nem esett meg, hogy hétfőn vissza ne kérte volna.

– Ez a tízes voltaképpen nem is az anyém – meditált anyám. – Ennek a boldogtalannak pont egy tízes hiányzik...

S legközelebb rámosolygott Gál úrra. – Egyen a magáé. Mindörökre! Nem kell visszaadnia többé.

Máig is emlékszem a boltos elképedt arcára!

Anyám viszont megnyugodott. – Legalább több hétfőn nem jön.

Tévedett!

Redőnyhúzás után Gál úr jó reggelt kívánt, s csak állt, boldogtalanul félrehajtott fejjel.

– Mit óhajt?!

– A tízest. Csak szombatig...

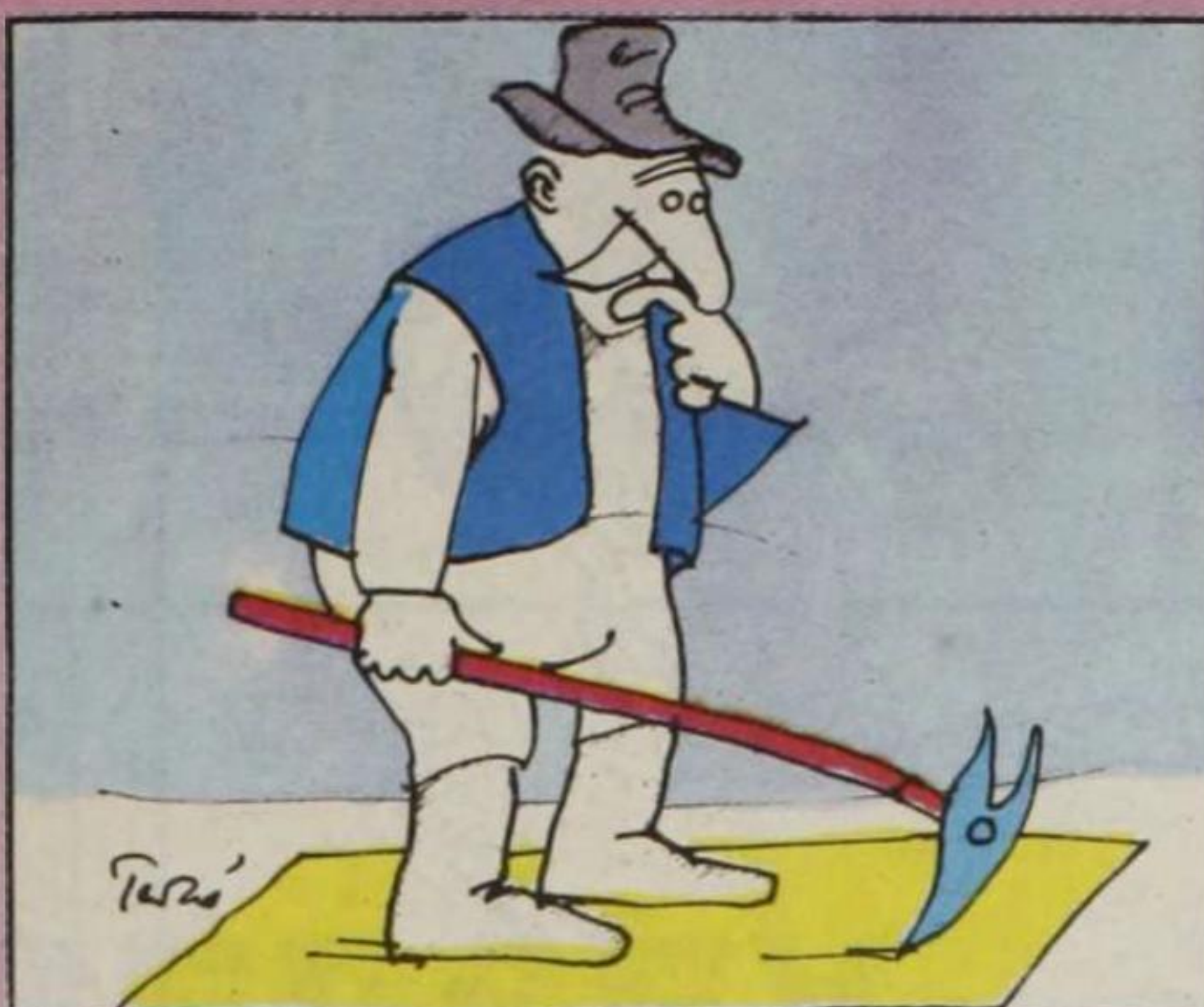
– Hiszen kapott örökbe!

– Tény, nagys'asszonyom. Hálásan köszönöm újra. Végre megvehettem a gyerekeknek, már mióta könyörögtek érte! Szegény anyósomnak is, micsoda boldogság! Meg a feleségem is, ugye mondta is, micsoda rendes népek vannak! Ebben a mai nehéz világban egy egész tízest csak úgy odaajándékozni, amikor tudom, hogy nagysádéknak se nagyon, ugyebár... Vannak jó emberek! Szóval, a tízest, ha lehet, gyorsan, hátha most botlik be egy vevő az egyszemélyes kis boltba...

S kapta a tízest, kölcsön, szombatig.

Nem tudom, él-e még, s hol az egykori boltos? De remélem, ha legközelebb népes küldöttség utazik tőlünk valahová, viszik Gál urat is. Neki még szólnia se kell! Csak megáll majd, csak bánatosan félrehajtja a fejét... A tízes nem maradhat el!

FÖLDKÁRPÓTLÁS

– Hát nem jutott valami sok, de az elnök elvtárs szerint legalább 30 aranykoronás...

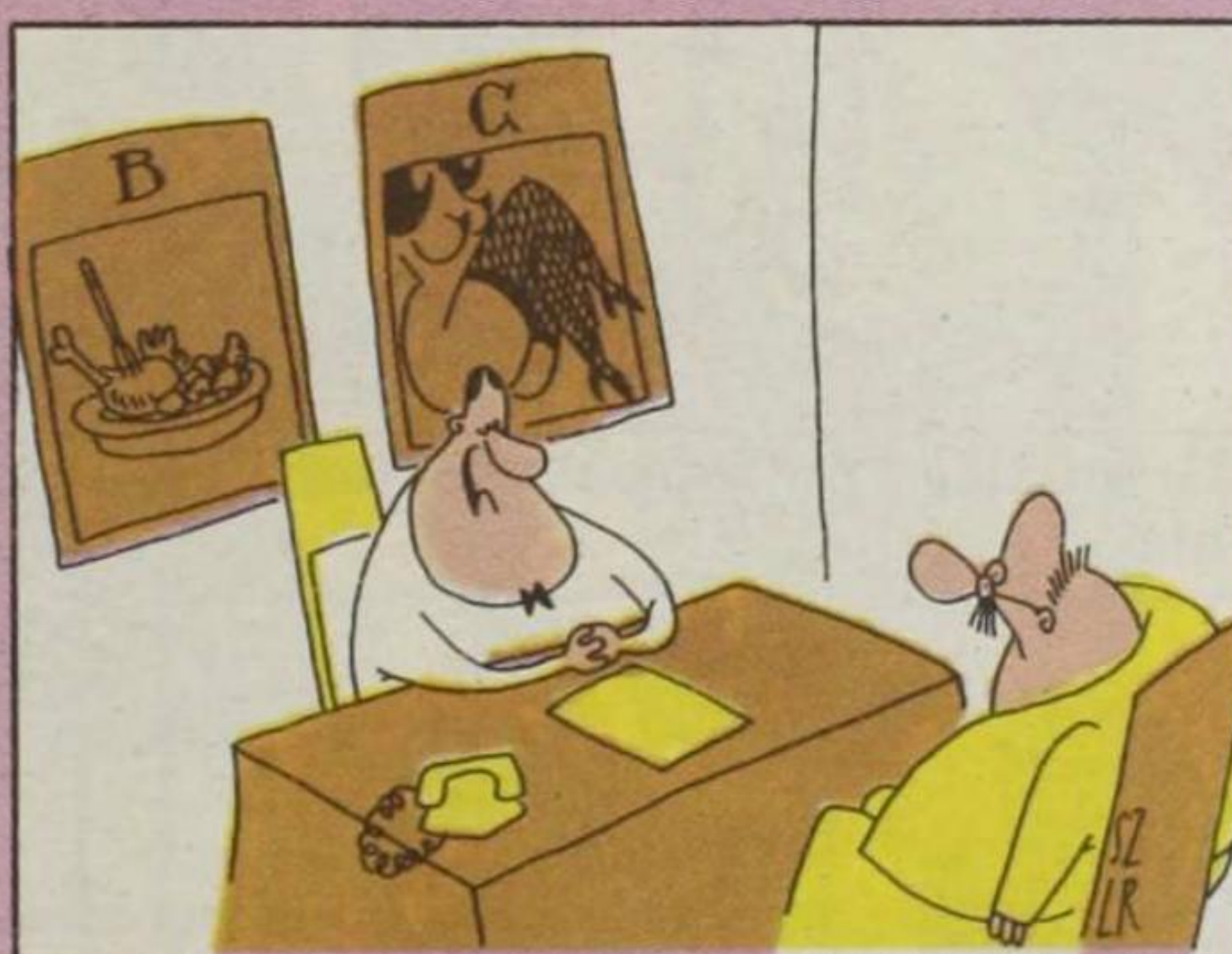

– Aranyos vendég úr! Nem lehetne inkább azt a jó kis forintot a kárpótlási jegy helyett?

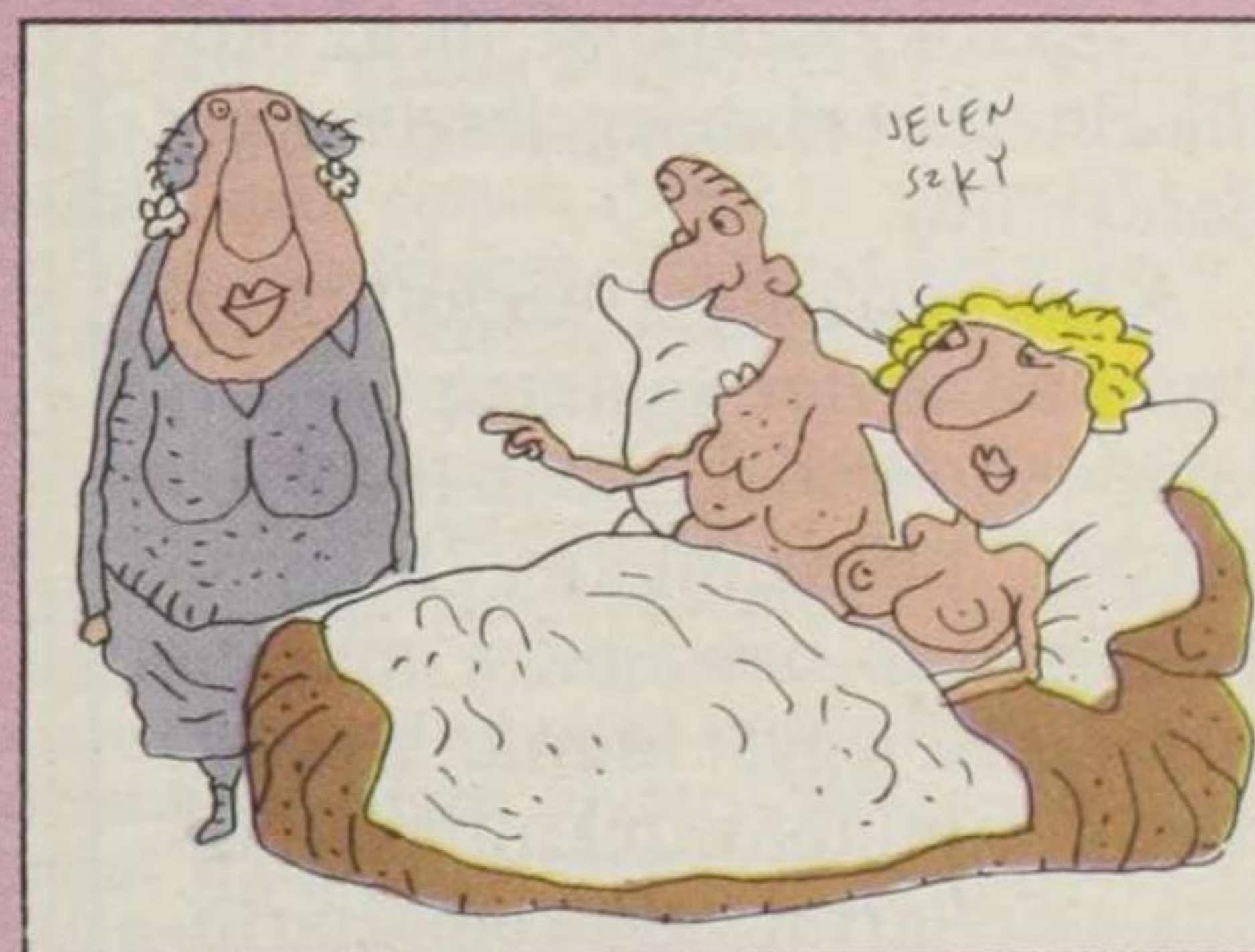

Mi a stabil a gazdaságban?
AZ ÁTMENET...

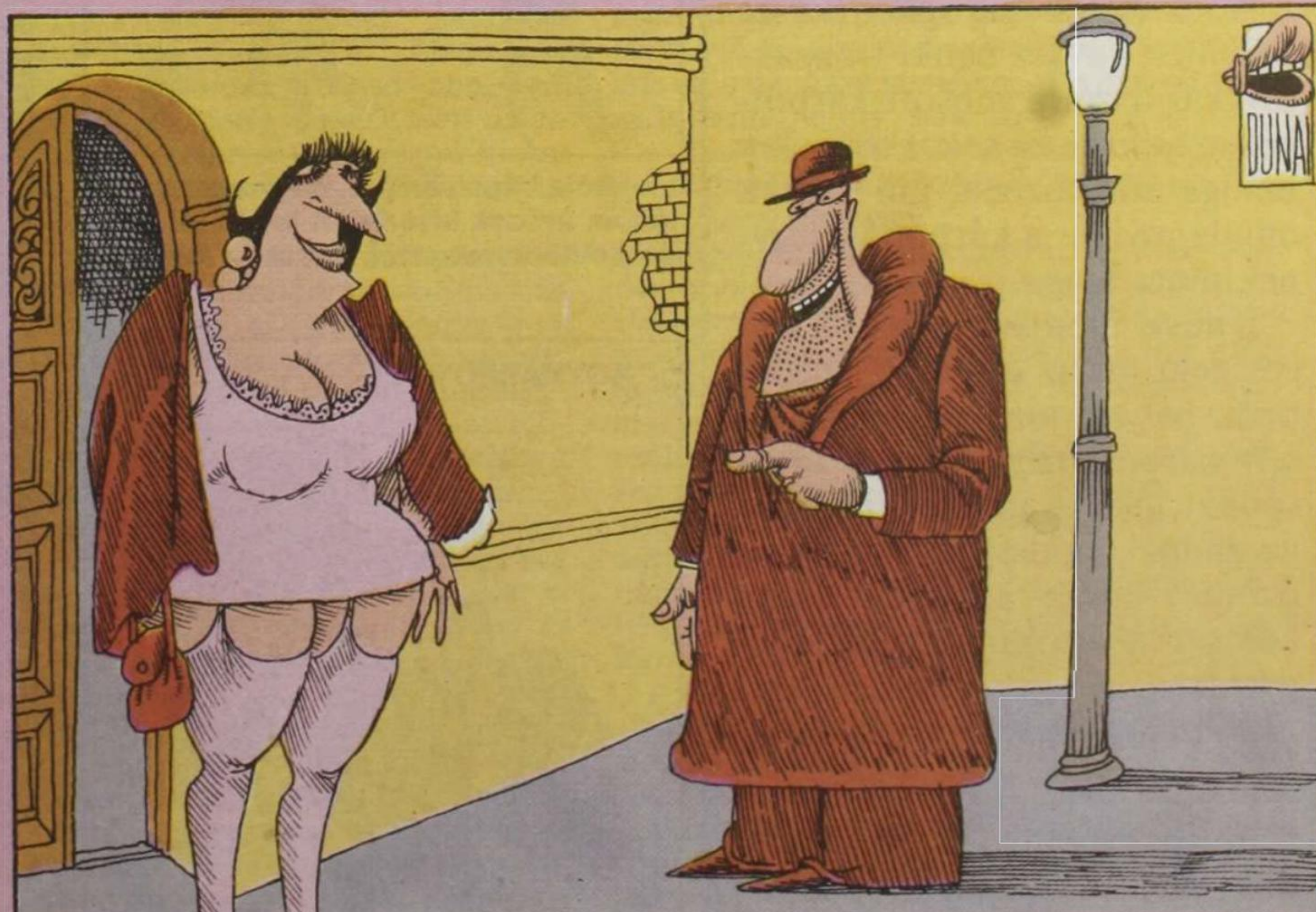
– Ugye, Béla bácsi, magának pékműhelye volt annak idején, most ezt kárpótoljuk, itt egy kiló kenyér. Jó étvágyat...

– A nagy érdeklődésre való tekintettel bevezettük a B és C típusú kárpótlást is...

– A nálad rabságban eltöltött éveim alapján öt utalta ki a Kárpótlási Hivatal...

– Szóval, a kárpótlási jegy hatvan százalékaért lehet jegyezni?

WALTER BÉLA:

JEGYRENDSZER

Hiába rótták konokul az országnak útjait, hiába kínálták kurjongatva portékájukat a jegyüzérek – nem vásárolt tőlük kárpótlási jegyet már a kutya sem. Így aztán a hajdan szebb és jövedelmezőbb napokat látott jegyüzérek sorra igyekeztek megszabadulni feleslegessé vált árukészleteiktől. Messze névértékük alatt kínálták fel a fekete-piacon eladhatatlanná vált kárpótlási jegyeiket a minden forgalmasabb útkereszteződésnél megtalálható kárpótlási hivataloknak. Akik készségesen visszavásárolták azokat, természetesen kárpótlási jegyekkel kárpótolván a póruljárt jegyüzéreket.

Ugyanis, hála a Magyar Nemzeti Bank szorgalmas és sorozatos forintleértékeléseinek, addigra már a Magyar Köztársaság területén a kárpótlási jegy volt a hivatalos fizetőeszköz. A polgárok kárpótlási jeggyel fizettek a péknek és a borbélynak, kárpótlási jegyet kaptak a lovi fizetőkasszájánál, ha az ötödik futamot nem letelezte végig Sereghajtó.

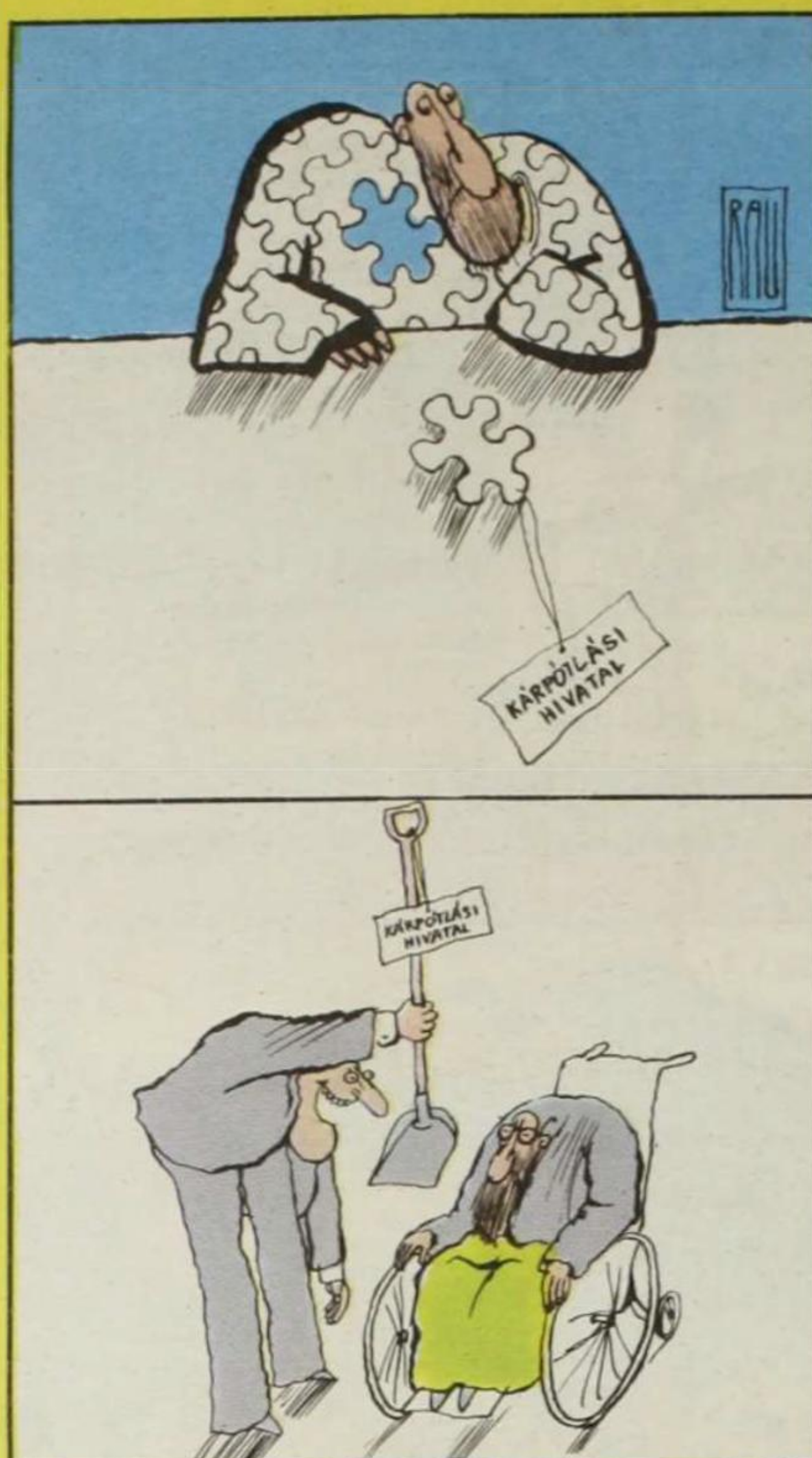
A kárpótlásügyi (azelőtt pénzügy-) miniszter valamennyi parlamenti felszólalásában legalább kétszer megemlítette, hogy a Közös Piac országai a magyar kárpótlási jegyet immár konvertibilis valutának tekintik, s annak a dollárral való keresztárfolyamára a Vatikán is keresztet vetett.*

Az emberek suttogtak persze különféle ravasz banki tranzakciókkal tisztára mosott kárpótlási jegyekről, és sokat sejtetően bólogattak közben, ám tudták mindannyian: a kárpótlási jegynek nincs szaga.

S mivel momentán semmi vicces nem jut az eszembe, slusszpoén helyett jómagam is szívesen kárpótolnám kedves olvasóimat. Ám drága kollégám, az az undok Lapossy az Esti Viccözöntől éppen az imént kérte kölcsön az utolsó kárpótlási jegyemet.

Állítólag fizetéskor megadja.

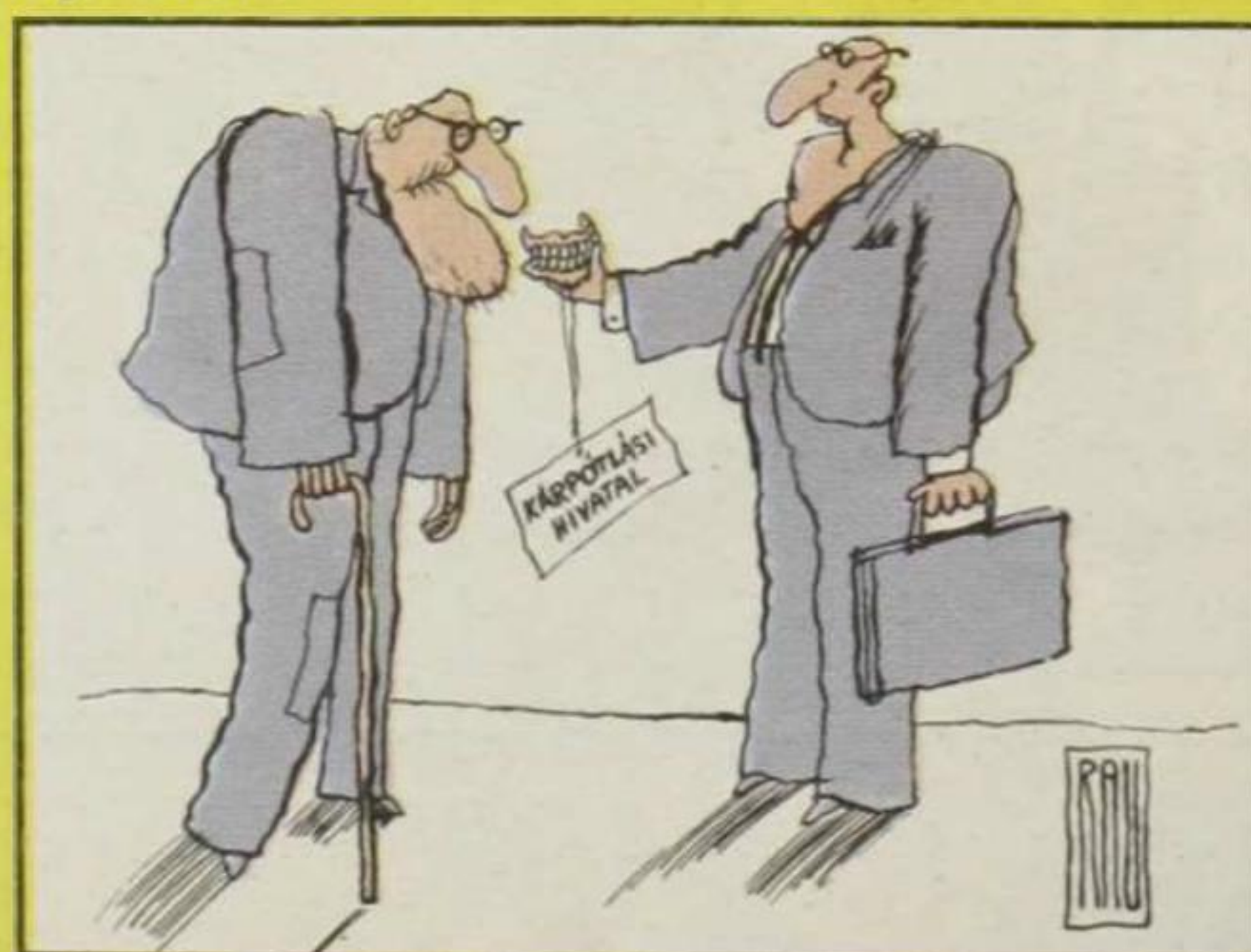
* Jóváhagyólag! (K. P. Sesterius egyházi adóellenőr szíves közlése)

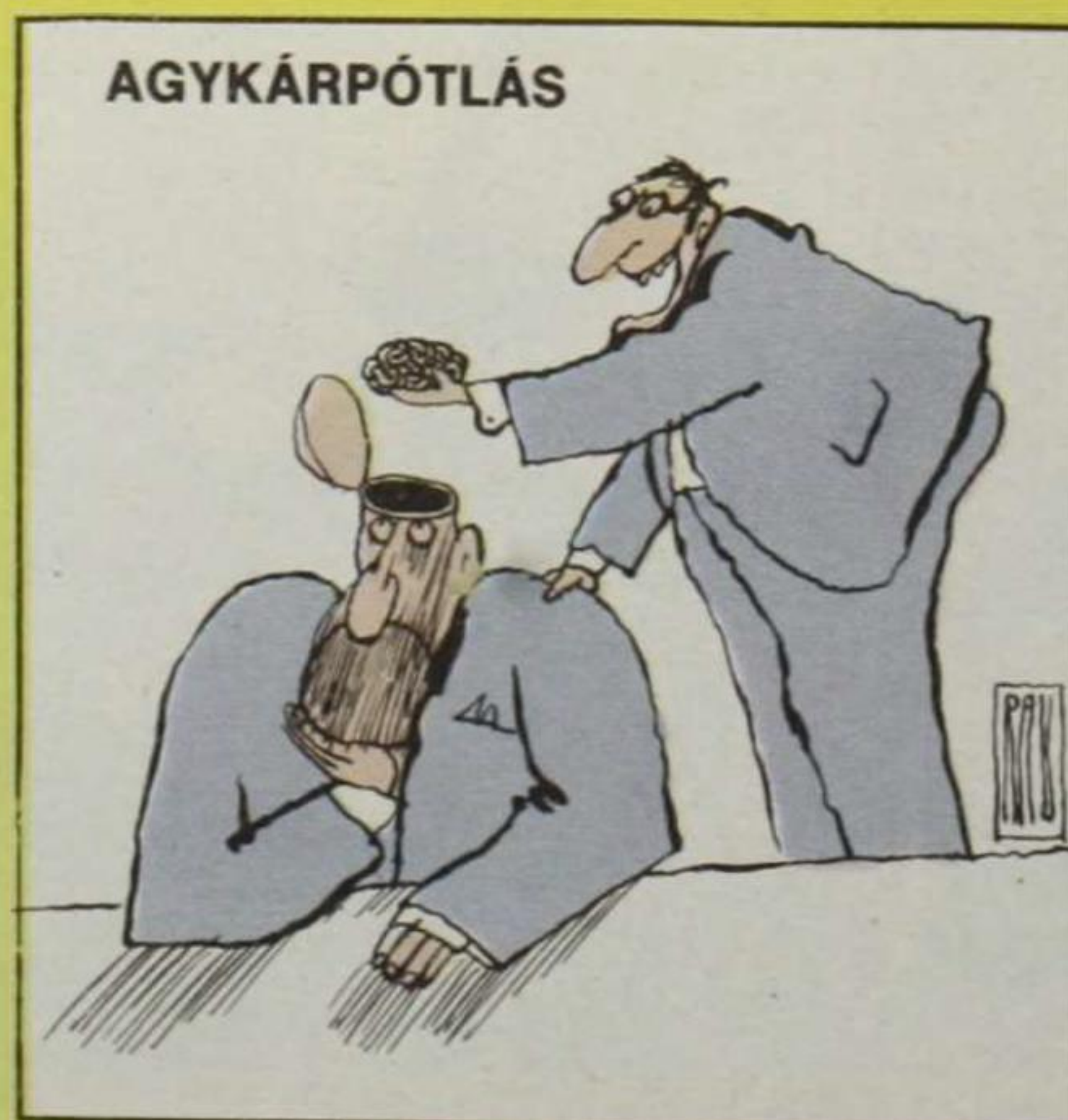
– Magát lapátra tették annak idején a minisztériumban, mi azt kárpótoljuk. Megkapja azt a lapátot!

– Gratulálok, ön kárpótolva lett. Itt írja alá!

– Béla bácsi, tudjuk, hogy annak idején az ávosok kiverték a fogát. Mi gondoskodtunk magáról. Tessék, itt van!

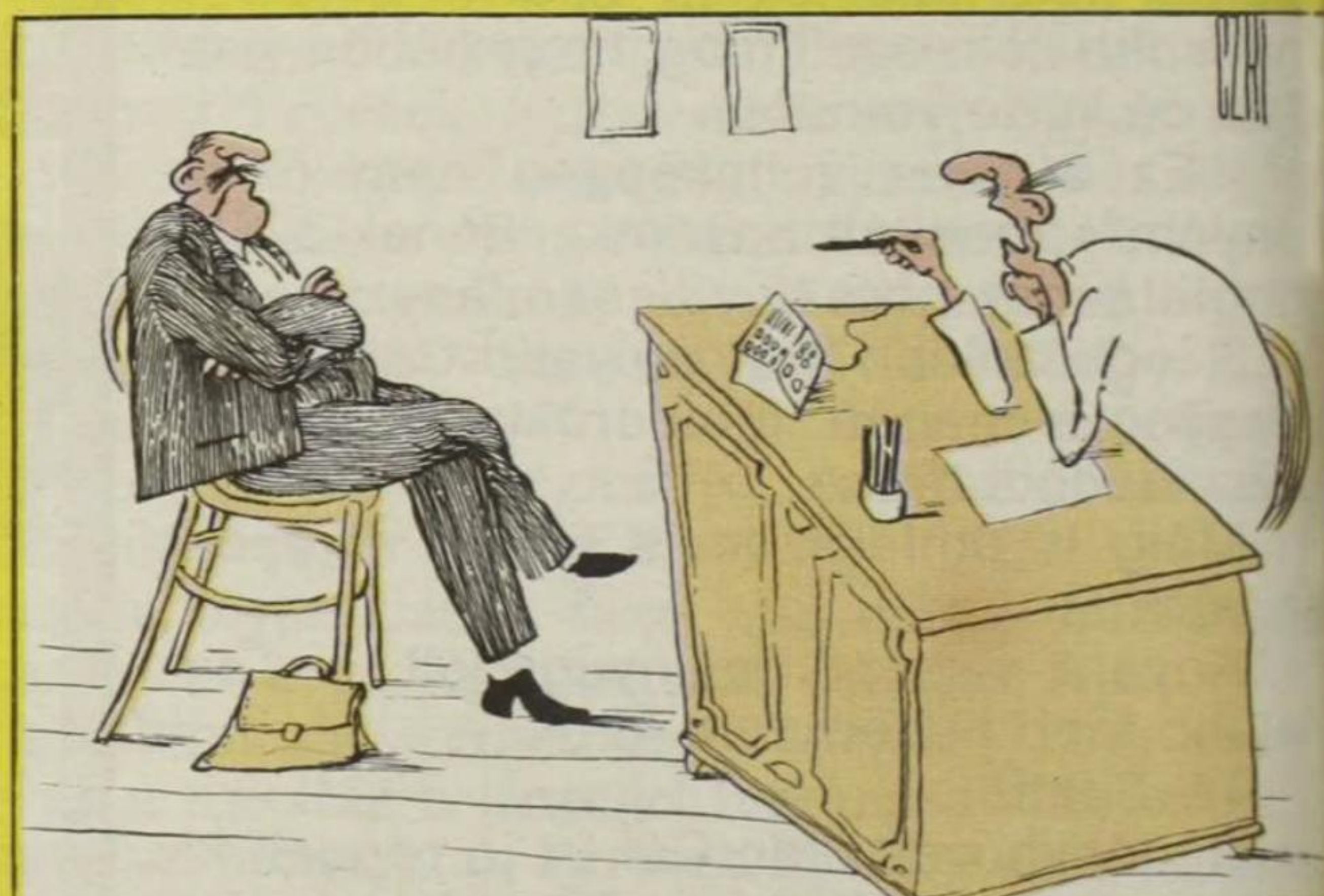
KÁRPÓTLÁS

– Ha nem bíznak benne, miért van nekem egymillió ügyfelem?

– Szvatopluk úr! Ön egy fehér lóért egy egész országot igényelne vissza?

– Készséggel elhiszem, hogy maga Koppány egyenes ági leszármazottja, azt viszont maga higgye el nekem, hogy azt a földet még nem a kommunisták államosították!

– Az a baj, hogy a feleségem újabban minden este kárpótolni akar az elmúlt negyven évért...

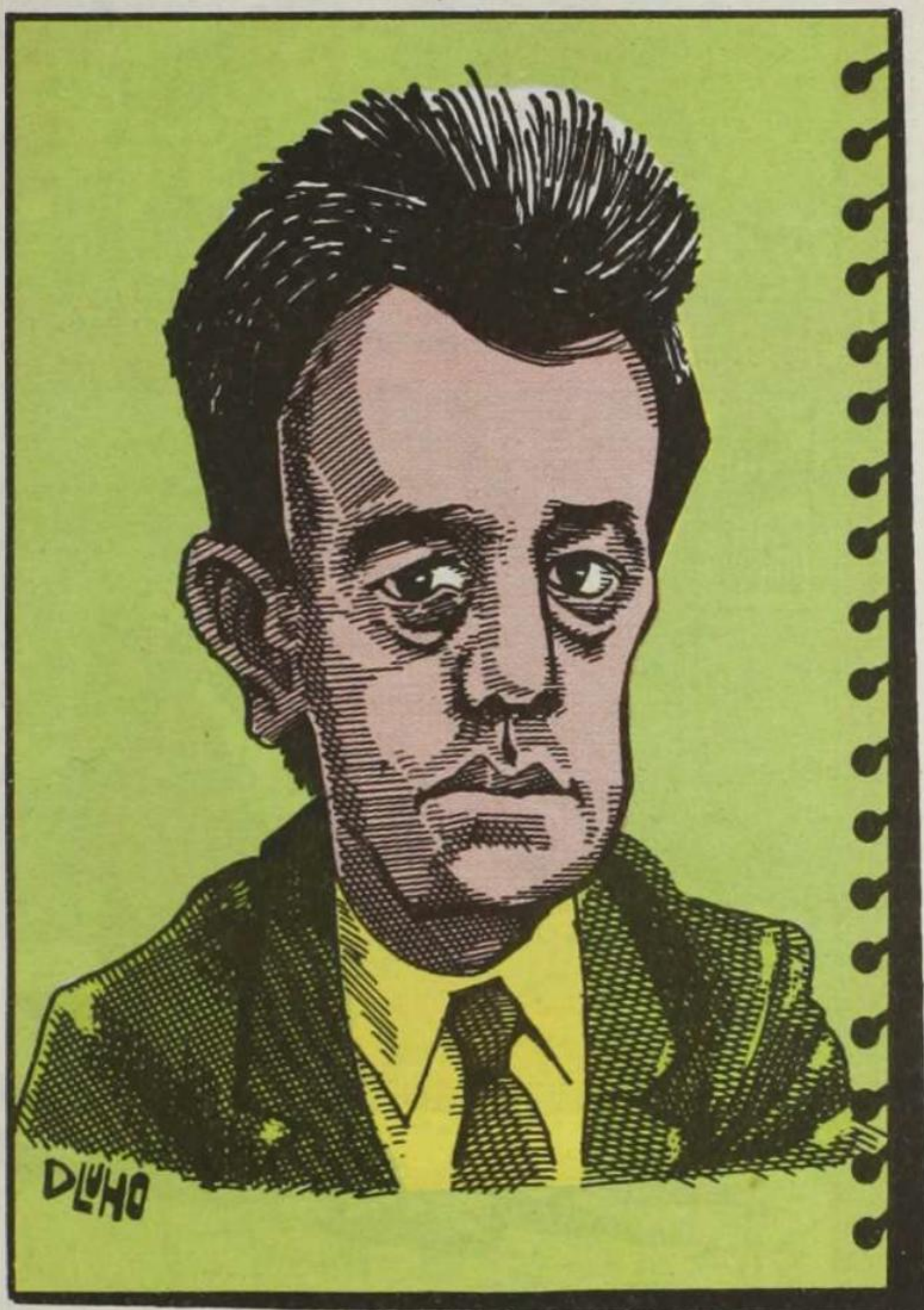

Mottó: „Akinek humora van, mindent tud, akinek nincs, az mindenre képes”
(Szenes Iván)

MÁTYÁS ISTVÁN és SZUHAY BALÁZS beszélgetése

SEPSEY TAMÁS

*címzetes államtitkárral,
az Országos Kárrendezési
és Kárpótlási Hivatal elnökével*

– A kárpótlás körül is megjelentek az ügyeskedők, akik fillérekért felvásárolják a jegyeket, és mások nevében hatalmas mennyiségű földet vásárolnak. Magam is jelen voltam egy földárverésen, ahol egy idegen faluból Mercedesen érkezett üzlet-ember ötmillió forint értékű jegyköteget lobogtatott. Természetesen „sok kisember megbízásából”.

– Ilyen eset is előfordul. Az élet mindenre ad példát. Mindenki szabadon rendelkezik a tulajdonával. Akár azonnal eladhatja a földjét. Ezt a folyamatot a jogosultak zsebében keresztül igyekeznek féken tartani a jogalkotó. Aki három éven belül eladja a termőföldjét, forgalmi adót fizet, ami sok esetben meghaladhatja a földjéért kapott összeget... Akinek ez megéri, nem lehet benne megátolni. A magyar mezőgazdaság számára viszont kifejezetten jó, ha nagyobb birtoktestek alakulnak ki. Meg kell találni azt az egyensúlyt – a legtöbb esetben meg is találják –, hogy hol, melyik területen árvereznek, milyen kárpótlási jegyekkel, s hol árvereznek a valódi jogosultak. De hangsúlyozom: mindig az eredeti jogosult tulajdonjoga kerül bejegyzésre. A törvény lehetőséget ad arra is, hogy többen összeálljanak, összeadják a kárpótlási jegyeiket, és akkor helyt tudnak állni egy ilyen nagy

mennyiségű kárpótlási jeggyel fellépővel szemben. Biztos, hogy az egyedi, néhány tízezer forintos jegyekkel nem tudnak versenytársak lenni. De ha tízen-tizenöten összeállnak, és megbíznak egy személyt, hogy a nevükben licitáljon, akkor nagyjából azonos értékű kárpótlási jegyek állnak egymással szemben. Az együttes fellépésnek az a jogi következménye, hogy közös tulajdon keletkezik, amelyen belül a tulajdoni arányt a felhasznált jegyek összege határozza meg.

– Új típusú szövetkezet?

– Inkább modern farmnak nevezném. Mindig a konkrét eset ismeretében lehet eldönteni, jó-e ez vagy nem. Néhány ember számára fájó, hogy nem veheti vissza a földjét, de a többség esetében ez a rendszer működését nem teszi kétségessé.

– Találkozott-e olyan esetekkel a kárpótlás során, amelyek mosolyra késztették?

– Egyszer felháborodott levelet kaptam, amelyben egy hölgy hosszasan ecsetelte, hogy milyen részrehajló a hivatal: a bátyja tízszer annyi kárpótlást kapott, mint ő. A bátyja naphosszat meséli a kocsmában, hogy egyiküknek 220, a másikuknak csak 22 ezer jutott... Azonnal utánanéztam a dolognak, és kiderült: a gép hibájából került egy nulla a báty határozatára – neki is csak 22 ezer járt... Vissza kellett fizetnie a különbözetet. Ha a húgocska nem lett volna ilyen felindult, talán sosem derül ki a tévedés... Vagy egy másik eset: Stuttgart környékén egykori német kitelepítetteknek ismertetem a törvényt. Fölállt egy bácsika, és megkérdezte, hogy a magyar állam garantálja-e, hogy az az üzem vagy vállalat, amelyet kárpótlási jegyért megvesznek, az sohasem fog tönkremenni. Erre nem is kellett válaszolnom, akkora nevetés tört ki a kérdésre a teremben. Nincs olyan állam, amely az ilyesmit garantálni tudná. A megvásárolt vállalatot a tulajdonosnak kell úgy működtetnie, hogy hasznat hozzon. Ugyancsak Németországban történt, hogy egy kárpótlásra jogosult mélységesen felháborodott azon, hogy kárpótlási jegyért nem lehet lovat venni. Biztosan valamikor a lovát vették el, s ez, mint sérelem, annyira megmaradt benne, hogy csak lovat akart venni...

– Ezek szerint ő is azok közé tartozik, akik azt mondják a kárpótlásra: „anyám, én nem ilyen lovat akartam”...

– Egymillió-háromszázezer ember minden kívánságának nem tudunk eleget tenni. De bennem inkább a halimbai kép marad meg, ahol ott voltam a földárverésen. Idős, fejkendősen néni nejlonzacskóban szorongatta a jegyeit. Megkérte az árverés vezetőjét, szóljon, mikor kell felemelnie a tárcsáját. Aztán amikor elérkezett a pillanat, valami végtelen nyugalom terült el az arcán: „Most már enyém a föld, tényleg?” – „Igen, Tercsi néni, a magáé.” Fölállt az öregasszony, potyogtak a könnyei, alig akarta elhinni, hogy harminc év után megint földtulajdonos...

– Ha befejezték a munkát, mi lesz a kárpótlási hivatal sorsa? Meg lehet venni kárpótlási jegyért?

– Megvenni, privatizálni csak azt lehet, amiben van haszon. Ha a kárpótlási hivatal elvégezte a munkáját, el kell tűnnie. Végelszámolást kell csinálnia – ezt nem veszi meg senki. De ez még messze van.

CSER GÁBOR:

NYERESÉGES MIKULÁS

A jóságos rengőszakállú egy levelet tartott a kezében, és ellenállhatatlan vágyat érzett egy kacskaringós káromkodásra.

– Hogy az a kénköves...

– Itt vagyok, főnök! – perdült be a Krampusz, aki szabad idejében kénköves gázokat szokott gomolyogtatni. – Valami baj van?

– A legnagyobb baj van, fiam. Megvonják tőlünk a támogatást. A jövőben saját magunkat kell finanszíroznunk. Érted te ezt?

A Krampusz szeme parázslani kezdett, mint két szőrös stoplámpa. Ugy látszik értette. Nagy levegőt vett, de a főnöke leintette.

– Ki ne mondd! Inkább lódulj, szerezz támogatásokat, hirdetéseket, hogy ne mondjam szponzorokat, és ne merészed megkérdezni, hogy az mit jelent!

A Krampusz háromágú szigonyának csúcsain apró, kék lángok táncoltak.

– Bízd csak rám, főnök!

***

Szó, ami szó, ördögi munkát végzett. A jóságos rengőszakállú dúskált az ajánlatokban. A csukcs rénszarvastenyésztők egylete például vállalná a rénszarvasok üzemanyaggal való ellátását, ha a szánhúzó jószágok egy matricát viselnének a sonkájukon ezzel a felirattal: „A Csukcsföld szilaj szarvasa gyorsabb, mint a Lufthansa!”

Az „Árkon-bokron” szállítmányozási vállalat is beszállna egy bizonyos összeggel, ha cserébe a Mikulás szánkóján a következő felirat virítana:

„Mikulás csak évente egyszer száll itt, az Árkon-bokron viszont egész évben szállít!”

A „Szörmentén Kft.” egy vadonatúj palást és süveg ellenében azt kéri, hogy minden ajándékcsomagban legyen egy szórólap, amelyen egy tigris, egy kékróka és egy hermelin kínálja a bundáját egy zálogházi becsüsnek, aki fitymálva vizsgálja a portékát. A kép szövege:

„Sajnos egyiket sem a Szörmentén Kft. készítette...”

Az „Útilapu” utazási iroda is benne van a buliban, feltéve, ha a puttonyra felkerül a következő felirat:

„Útilaput kötünk a talpára!

Töltse a Mikulást is a Karácsony- vagy a Húsvét-szigeteken!”

***

Amikor a végére értek a dúskálásnak, a rengő szakáll megrengett, úgyhogy hullani kezdett a hó.

– Hát ez remek. Úgy fogok kinézni, mint Ayrton Senna, meg az autója a rajtnál.

– Vigasztalódj, főnök! A Szószátyár Magazinban közzé tettem egy hirdetést, amely szerint az ajándékok széthordása után geostacionárius pályára állunk, mint telekommunikációs műhold. Meglátod, a tévétársaságok versengeni fognak a csatornákért, és dőlni fog a dohány!

– Micsoda? És ezt csak most mondod? Hiszen akkor a Húsvéti Nyulat már vissza is utasíthatjuk!

– A Hú... a Hús...?

– Ne huhogj, fiam. Jól hallottad. A Húsvéti Nyúl is jelentkezett. Ingyen elvégezte volna a munkáját, ha egy hatalmas piros tojásra emlékeztető puttonyban hordom szét az ajándékokat. Mondd...

– Igen, ezt is értem. Úgy látszik jövőre ő is vár egy levelet a legmagasabb helyről.

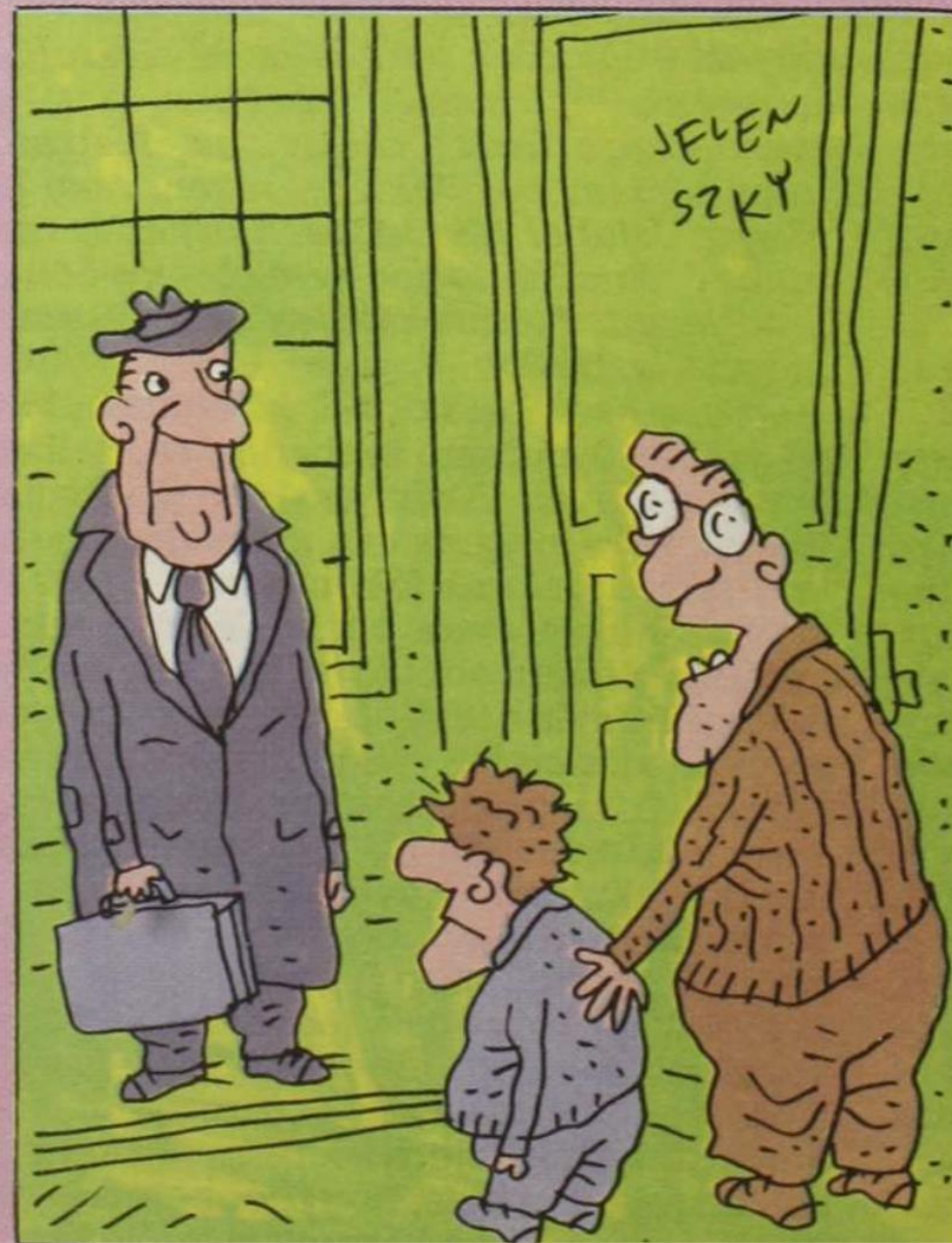
– Jöjjön, kislány, megmutatom a virgácsgyűjteményemet!

– Te is, fiam, krampusz!?

– Azért, mert Sanyi vagy, még alakíthatsz Mikulás Pártot!

– Nahát, ő az akiről beszéltem neked, Béluska, az alternatív Mikulás bácsi!

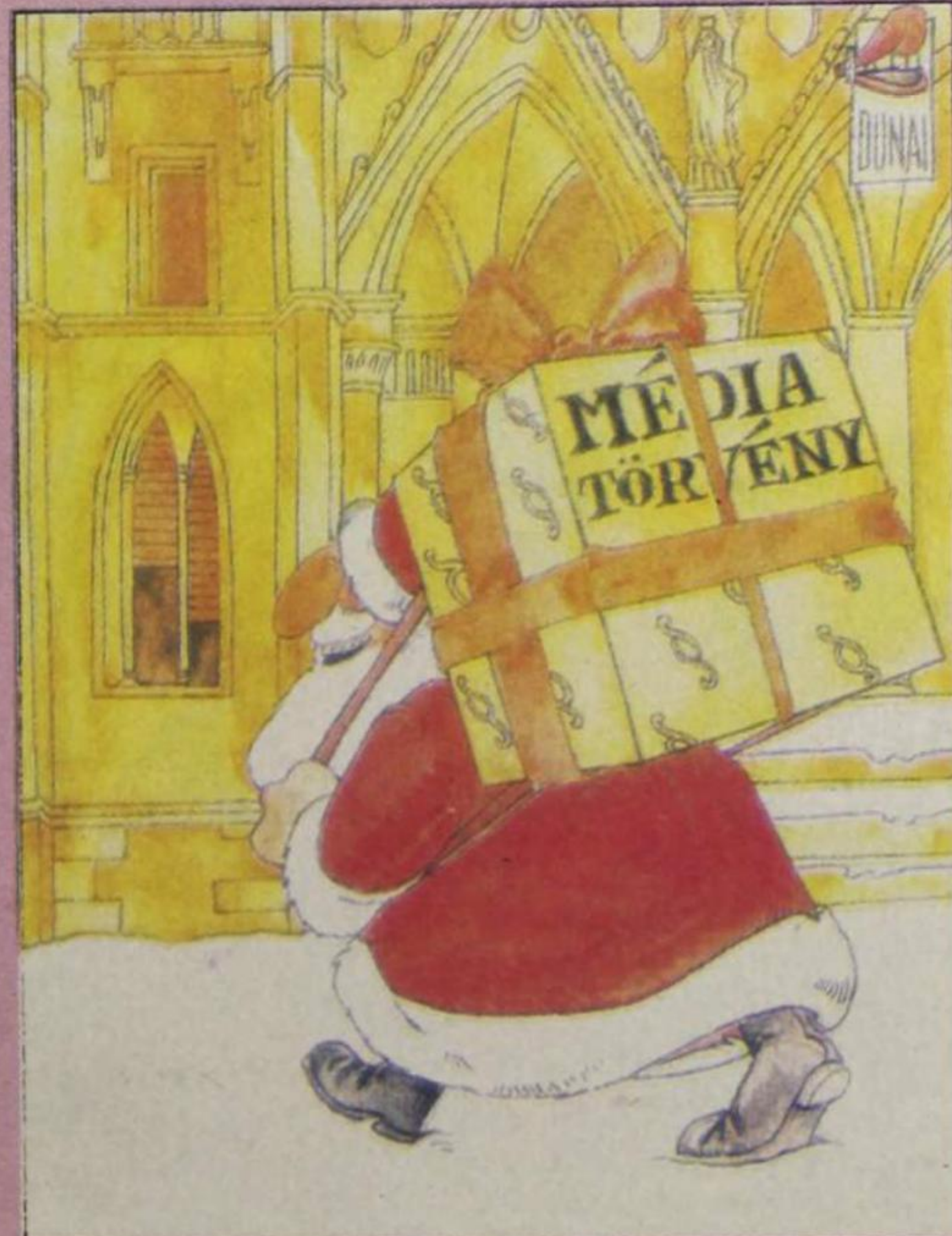
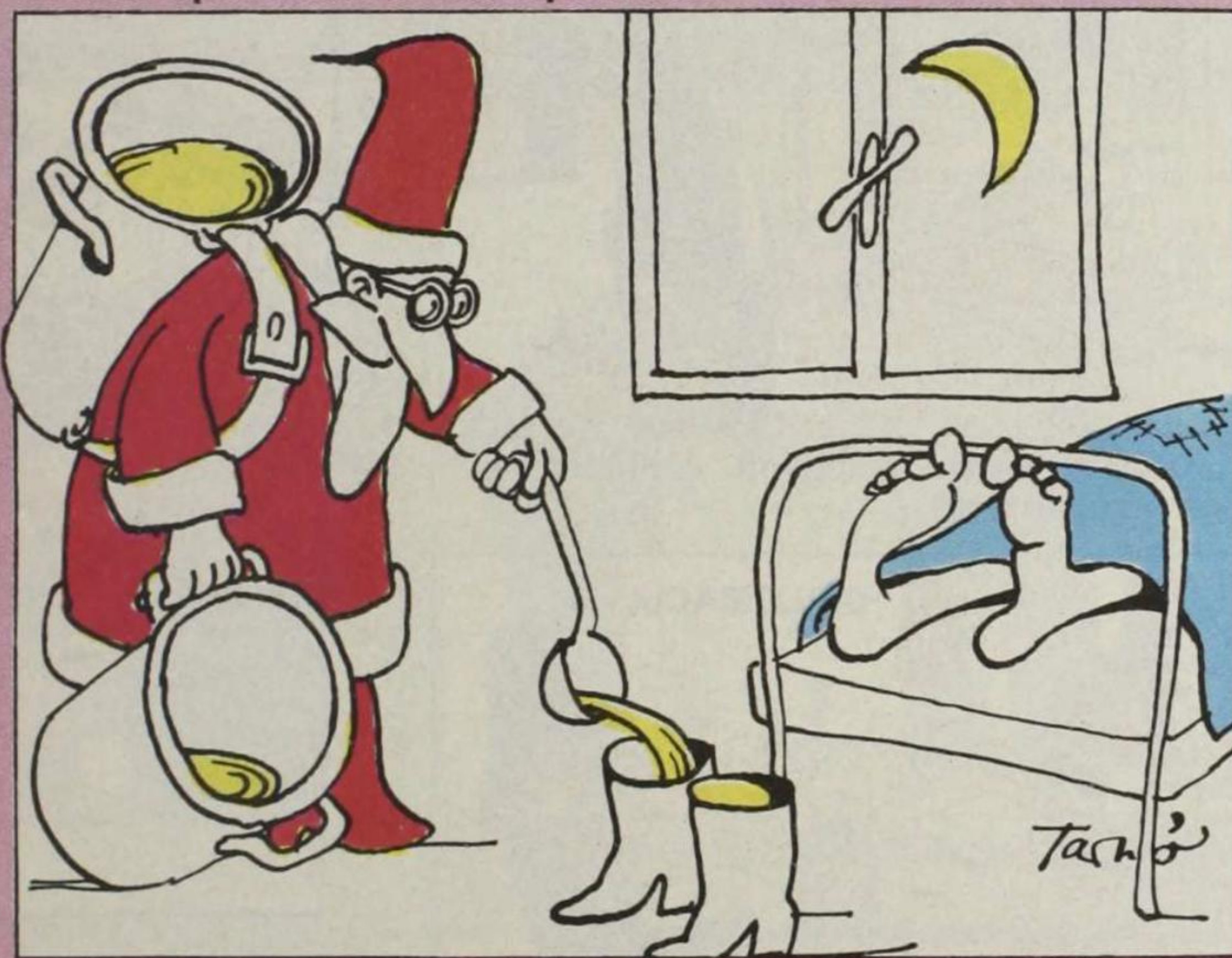
Milyen a
tokaji Mikulás?
ÖTPUTTONYOS

– Mi jöhet még?

– Tényleg furcsa láncfűrész ajándékozni a gyerekeknek, de idén az ezer apró motor volt a szponzor...

– Hat pár(t) csizmát keresek!

FARKAS MÁRTON:

mikulás TÖRTÉNET

– Számoltam, Barbara – fenyegettem meg ujjammal hároméves leánykám –, a héten ez már a harmadik falfirka! Meglásd, írok a Mikulásnak, hogy holnap a te csizmádba ne tegyen ajándékot!

– Nem is írsz – engedte le zsírkkrétát markoló kezét és hirtelen úgy állt, hogy testétől ne láthassam legújabb pálcikaemberét.

– De bizony – bólogattam szigorú arccal.

– És megírom, hogy mindig firkálsz.

– Ez nem firka! – vágott vissza óvodás önérzettel. – Ez Mikulás, és azért rajzoltam, hogy az igazi lássa, hová kell jönnie.

– Ne találj ki dolgokat! – löttem le lendületét. – Nehogy azt mondd, hogy ott a falon az a két másik pont-pont-vesszőcske ember is Mikulás! Különben is az piros, nem ilyen fekete. Ez legfeljebb krampusz lehetne, és jó is, hogy látod, mert ezek után egy ilyen randaságtól kapsz holnap virgácsot.

Azzal papírt vettem elő, tollat ragadtam és nagy ákombákomokat róttam a fehér lapra, mintha a levél készülne.

Leánykám láthatóan megszeppent. Riadt szemmel nézte hol a falfirkát, hol az én levélnek hitt krikszkrakszaimat. Úgy véltem, jó taktikát választottam, nyertem, s kicsim többé nem mázolja össze a falat. Azért a nagyobb hatás kedvéért nem emeltem fel tekintetemet a lapról, mintha folytatnám a levelet.

Úgy tíz perc múlva Barbarám odasomfordált hozzám. Először csak szótlanul állt, aztán óvatosan befészkelte magát az ölembe, majd néhány perc múlva bátortalanul megszólalt.

– Apa, légszi’ ne írv a Mikulásnak!

Lassan, kimérten emeltem fel atyai pilláimat. Leánykám maga volt a megtestesült bűnbánat. Gyönyörű barna szemei könnytől csillogtak. Éreztem, ha most hangosabban szólnék, menthetetlenül eltörne a mécses. Magamhoz szorítottam hát, s a tölem telhető legjóságosabban, de azért a győztesek fölényével kérdeztem tőle.

– Szóval nincs több falfirka?

– Nincs – hüppögte.

– Nincs többé fekete krampusz a falon?

– Nincs. Már azok is pirosak – mosolyintotta el magát és büszkén a falra mutatott, ahol három pálcikakezü piros paca virított...

Másnap reggel leánykám összes cipője és csizmája ott díszelgett az ablakban, roskadásig telve csokimikulássokkal.

És ugye, tudják: virgács egyikben sem volt.

Hogyan is lehetett volna a tegnapi óriási megbánás, a világraszóló fogadalom után, pláne mert e fogadalmat Barbarám nagy önfegyelmel meg is tartotta. Nem rajzolt többé fekete krampuszokat a falra, csupán még néhány Mikulást a biztonság kedvéért.

Hogy az igazi könnyebben hozzánk találhasson.

BECSEI MIKLÓS:

MAGYAR MURPHYK

ROBERTSON SZÖGLETES KEREKÍTÉSE

A sarkított dolgok a humorban csiklandoznak, a politikában karcognak.

SARTRE AXIÓMÁJA

A túlzott butaság és a túlzott okosság némi túlzással ugyanaz.

WALDROP EVIDENCIÁJA

A nyilvánosság dolgait általában titokban főzőcskézik.

NAESER FÖLDRAJZI MAGYARÁZATA

A fertő még lehet akár tó is...

SHIRLEY KAMPÁNYELŐZETESE

A te véleményed vagy a tiéd, vagy kölcsönkaptad.

KNOX SPORTTÖRVÉNYE

Egy meccs akkor igazán jó, ha a játékosokon kívül még a közönség is élvezi.

BROWN A POLITIKA NÉPSZERŰSÉGÉRŐL

A pártok rendkívül népszerűek manapság. (A saját köreikben.)

ÚJ SZDSZ-ÜTŐKÁRTYA

TÉLI KÖNYVVÁSÁR

– „Kilépett a párt” elfogyott. A Fidesz-rájongók elkapkodták!

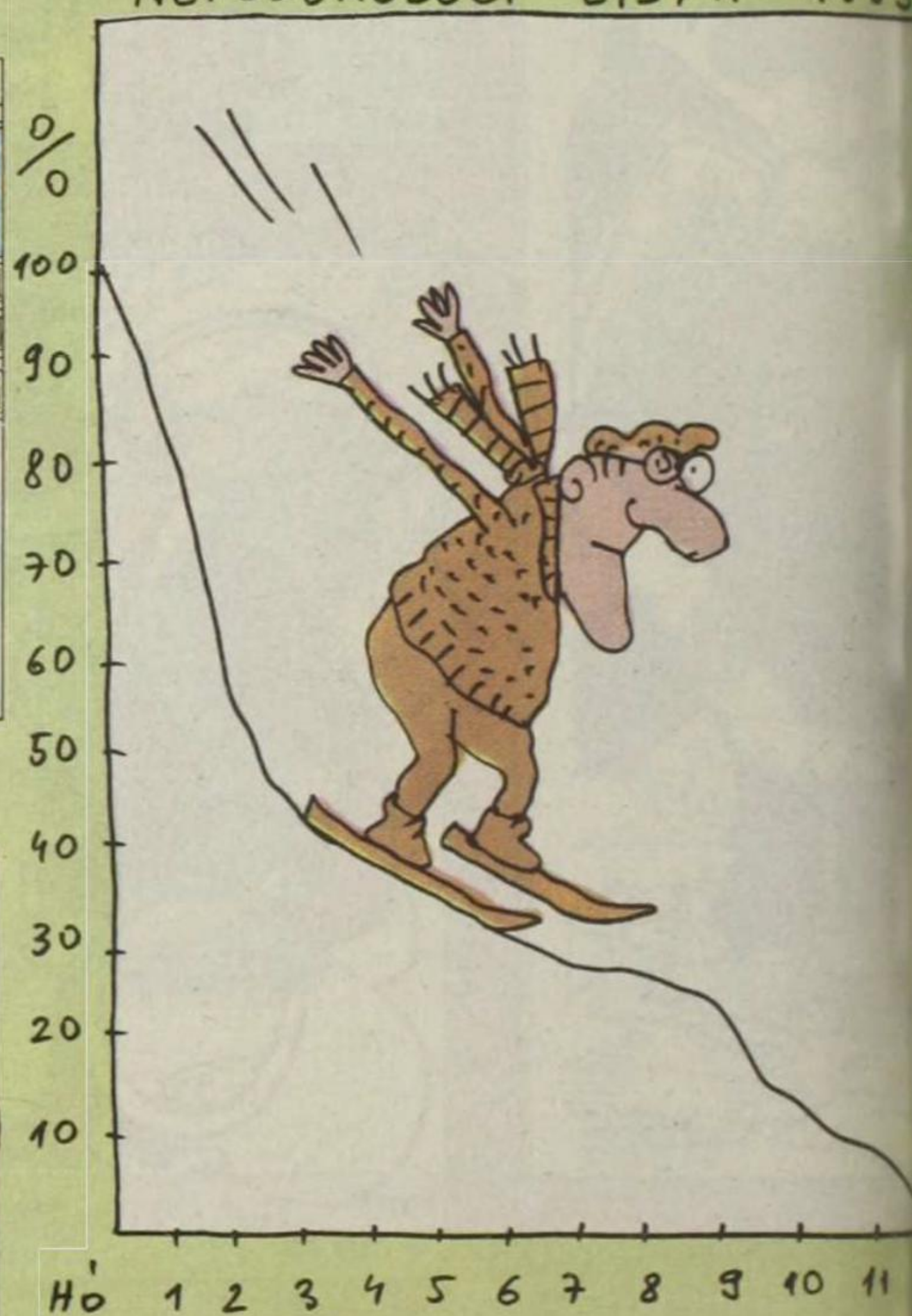

– Nagy munka vár ránk, Kovács elvtárs, újra állnak már a paloták...

– Nem akarok beleszólni, fiacskám, de ahhoz, hogy Európához csatlakozz, előbb le kellene jönnöd a fáról!

NÉPSZERŰSÉGI LISTA 1993

– Azért jó, hogy volt ez a rendszerváltozás, Gizike. Képzelve, ha most a brigádnaplót is fel kellett volna cipelni...

Elkapták a monogramot

egnap sajtótájékoztatót tartott a megyei rendőrkapitányság kése, akitől megtudtuk, hogy a már hosszabb ideje szőben levő, veszélyes, lőfegyverrel rendelkező kismaglóposi monogram végre kézre került. A bilincs pedig az ő kezére.

L. P. többszörösen büntetett előéletű monogram társai, E. K. B. kézre kerítésére tovább folyik a nyomozás. Az első k szerint mindketten kiszöktek az országból, és Nyugat-ajziában tűntek föl, de ez áhírnék bizonyult, mert a legfrissebb értesülések szerint a kákonyszombati kiserdőben látták a varjakra parittyázni. Ez arra vall, hogy a két szökött monogram már elfogyasztotta a kismaglóposi U. V. udvaráról pott tyúkokat, és kénytelenek varjúlevest főzni maguknak. A. erdészről lopott fával, bográcsban, amelyet a megyeszéki vegyesboltból tulajdonítottak el, több más fontos háztartási turisztikai és elektronikai cikk érintetlenül hagyásával.

Munkatársunk, hatósági engedéllyel, rövid beszélgetést folytatott a letartóztatásban lévő M. P. monogrammal, akit 48 éves kora és közismert bűnöző életmódja dacára sem lehet nevezni, mert rögtön kiabálni kezd, hogy emberi jogai védelme érdekében „nem ér a nevem”. Eddig csak a bírúkat illette meg ez a diszkréció, mert őbelőlük még a nagyobb bűnöző is, kár lenne fiatal korban elkövetett gyilkosság és rokonirtás miatt teljes nevük kiírásával megjelölni őket.

Teljesen ártatlan vagyok! – jelentette ki munkatársunk a gőnyje előtt a gyanúsított, miközben egy óvatlan pillanatban a magnót. – Én sose loptam életemben, nem öltem, nem koltam, nem törtem be, általában semmit se csináltam,

csak arra vigyáztam, hogy ha valamin rajtakapnak, emberi jogaimat nehegy megsértsék teljes nevem közreadásával. Már nem is emlékezem a saját nevemre, pedig bizisten az is volt, de hát annyira megszoktam, hogy csak egyszerűen M. P.-nek írják az újságok, hogy semmi másra nem emlékezem. Arra viszont nagyon is világosan, hogy nem követtem el semmit, és hogy a nyomomba szegődött rendőrök, amikor elkaptak, erőszakosan pattintották csuklómra ezt a bilincset, amelyet nem tisztogatnak rendesen, rajta van a rendőrök meg az előző bűnözők ujjlenyomata, amelyet aztán arra használnak föl, hogy rámfogják azt, amit elkövettem.

– Mégiscsak elkövetett valamit ezek szerint? – kérdeztem óvatosan, név nélkül, nehogy sérelmet szenvedjenek emberi jogai.

– Mindenesetre annyit igen, hogy nem voltam elég körültekintő. Mikor azt a fiatal lányt fojtogattam az erdő szélén, mert nem akart önként édesanya lenni leendő fiamnak, nem tekintettem körül, hogy látja-e valaki, mit művelek, vagy sem. Így aztán nem vettem észre, kellő körültekintésem híján, hogy már körül is vagyok véve rendőrökkel, akik felszólítottak:

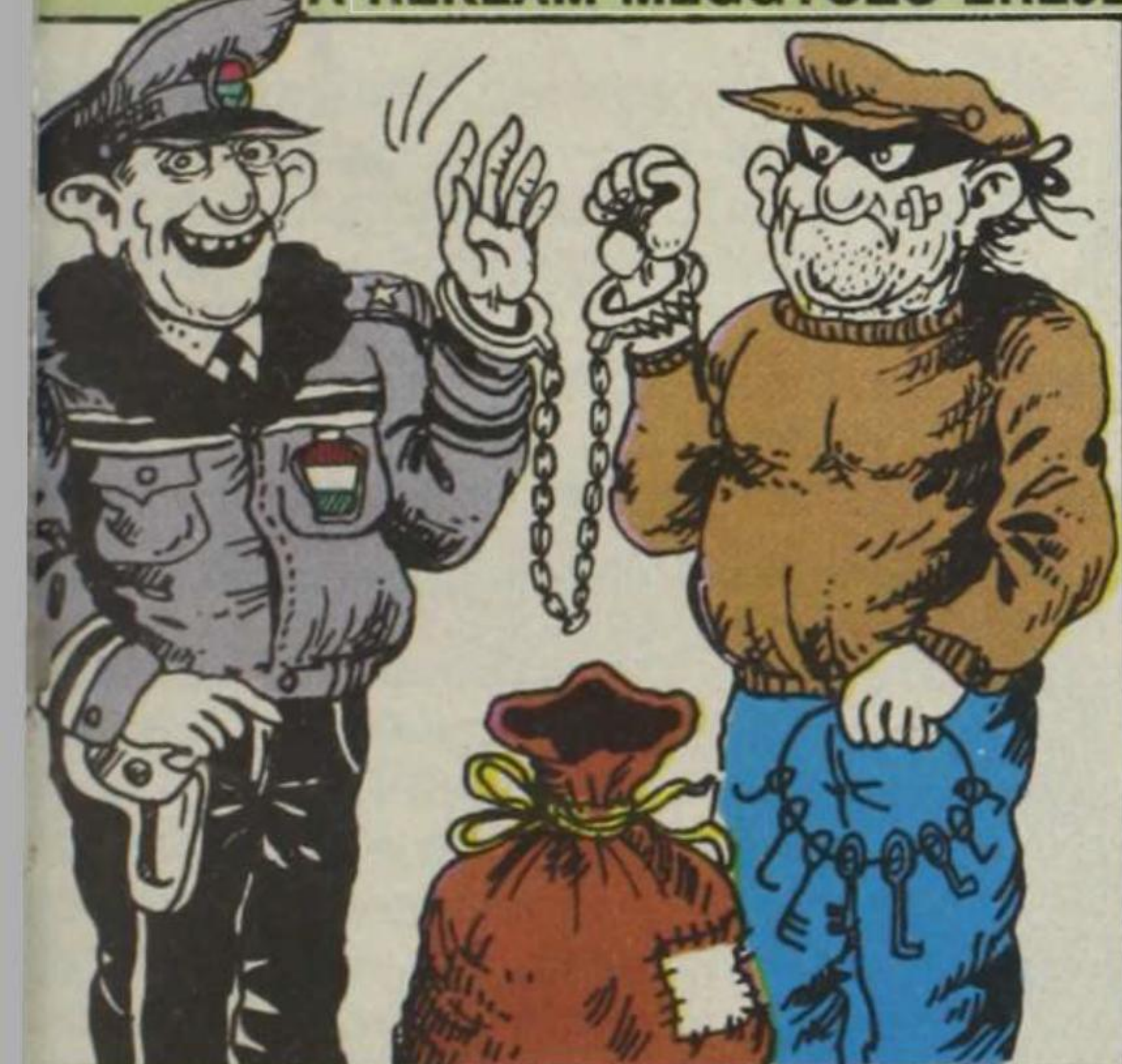
– M. P. monogram, adja meg magát!

– Hát megadtam, mert még mindig jobban járok, mintha a kirabolt áldozataimnak kell megadnom, amit tőlük elvittem. Egyébiránt, ha már nyilatkozom, megmondanám, melyik lapnak ír, és kihez van szerencsém.

– Hogyne! Az L. M. című hetilapnak írok, a nevem pedig:

A. I.

A REKLÁM MEGGYŐZŐ EREJE

ymásra találtunk!

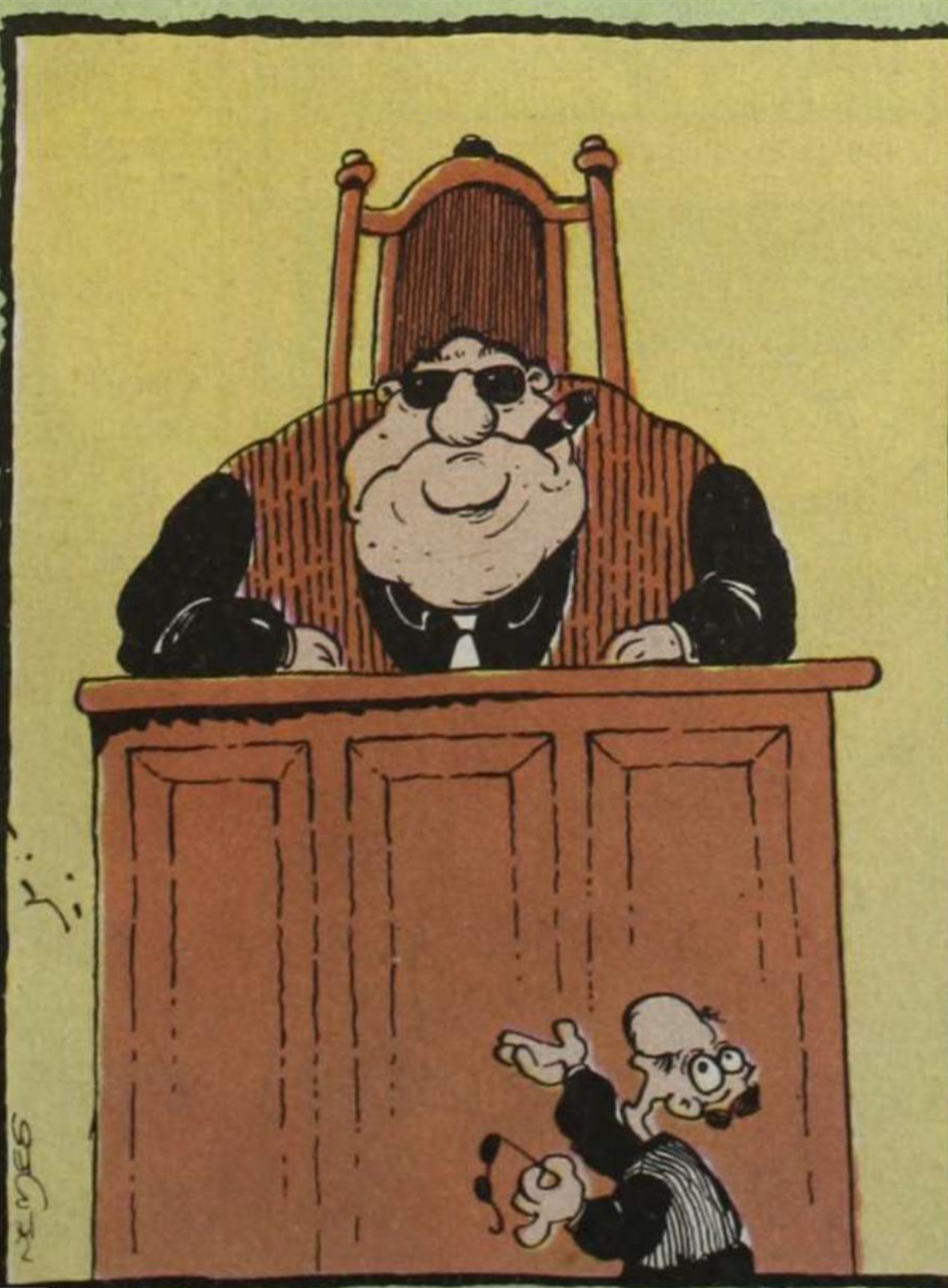

Valakinek szólni kellene, hogy a Rigócsi tulajdonképpen egy sütemény...

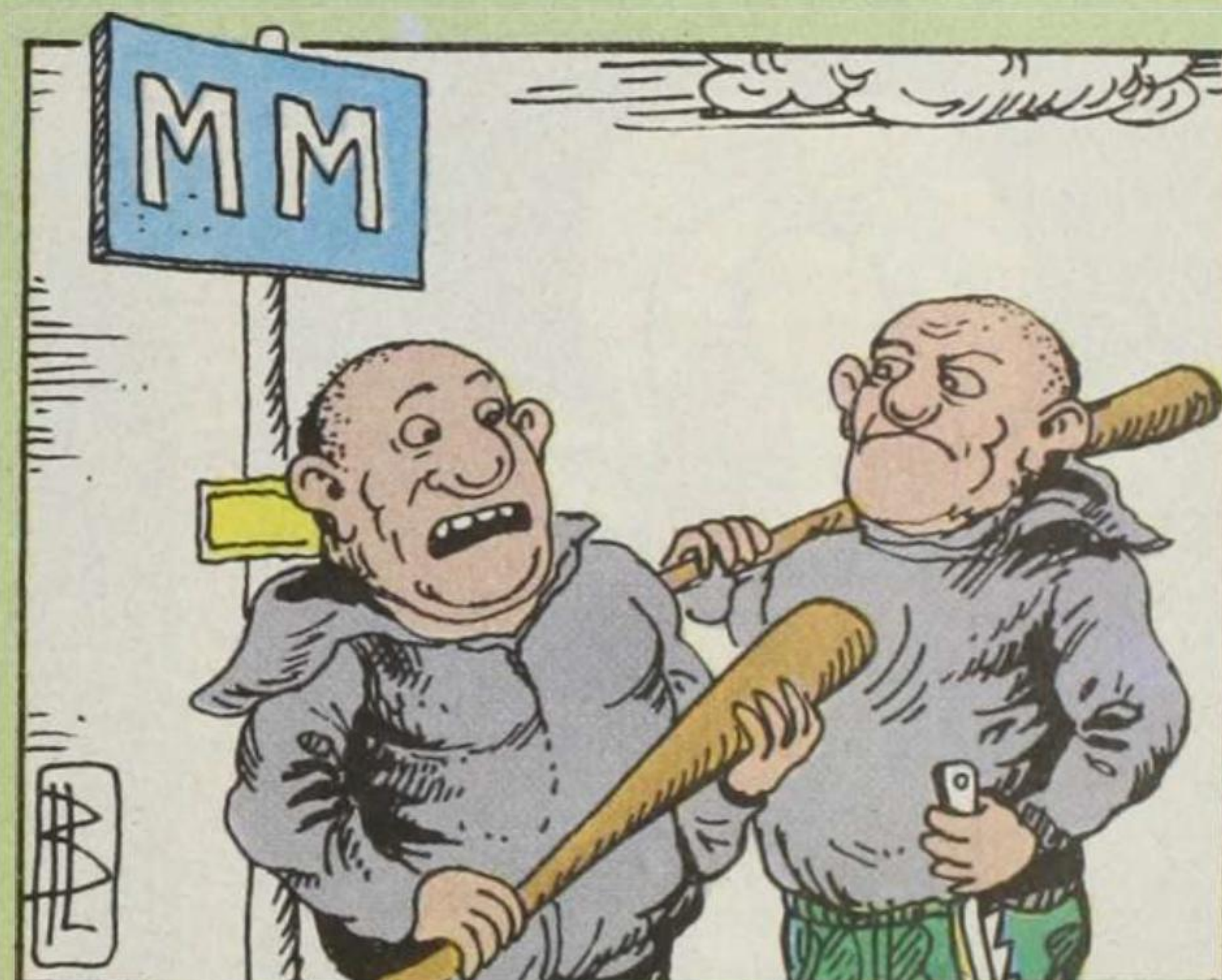
TILOS BASEBALL-ÜTŐVEL, RAMBO-KÉSSSEL JÁRMŰVEKRE SZÁLLNI

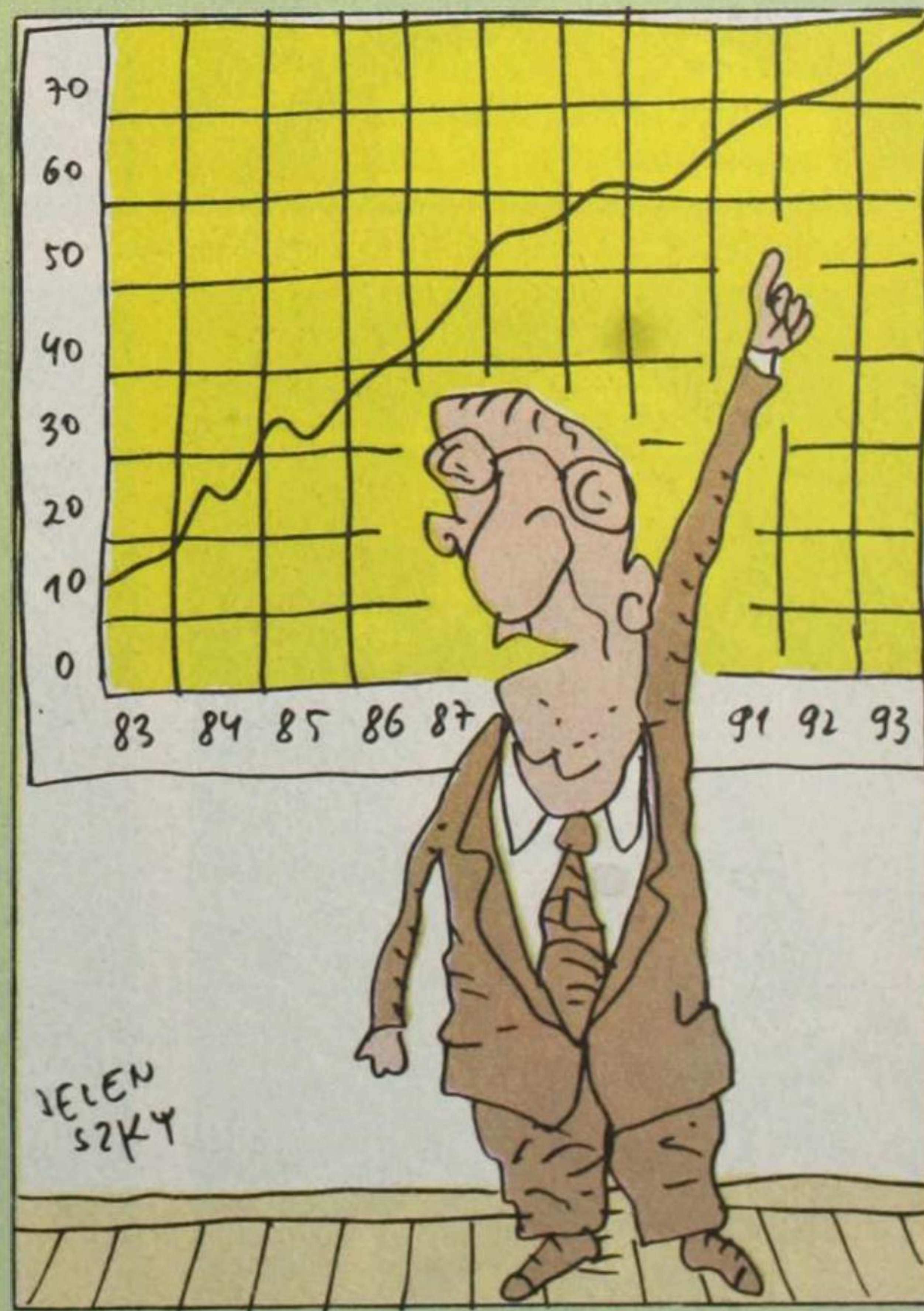
– Esküszöm magának, főtörzs, hogy ez nem „BASEBALL”-ütő...

– Veszélyben a jó hírünk, keresztapa! Egyesek máris együtt emlegetnek minket az állammal!

– Van megoldás: ezentúl gyalog megyünk verekedni!

– Na, és akkor ebben nincs is még benne a rendőrbűnözés...

MASZK

A Somogy Megyei Művelődési Központ „Maszk” címmel országos karikatúrapiályázatot hirdetett.

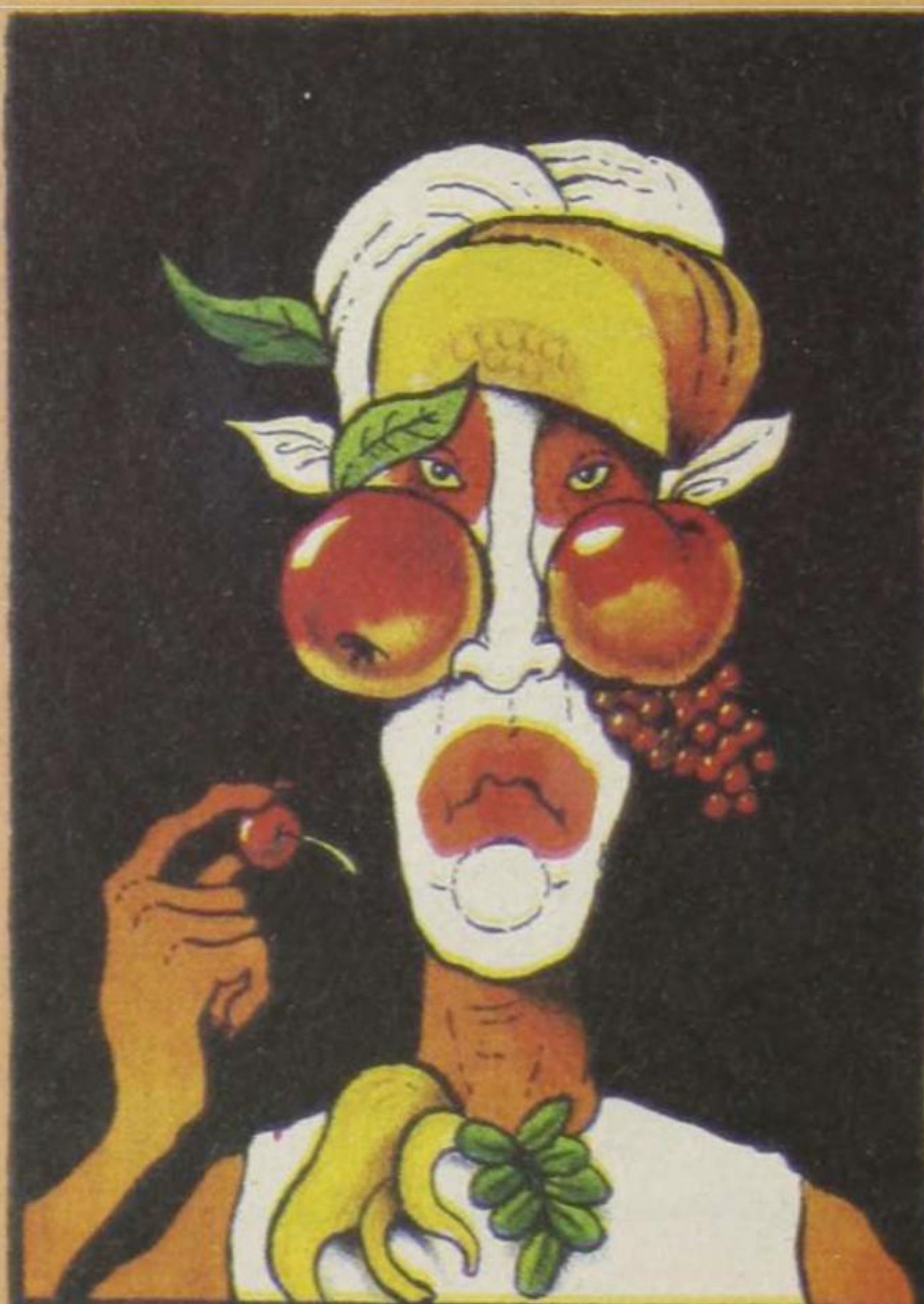
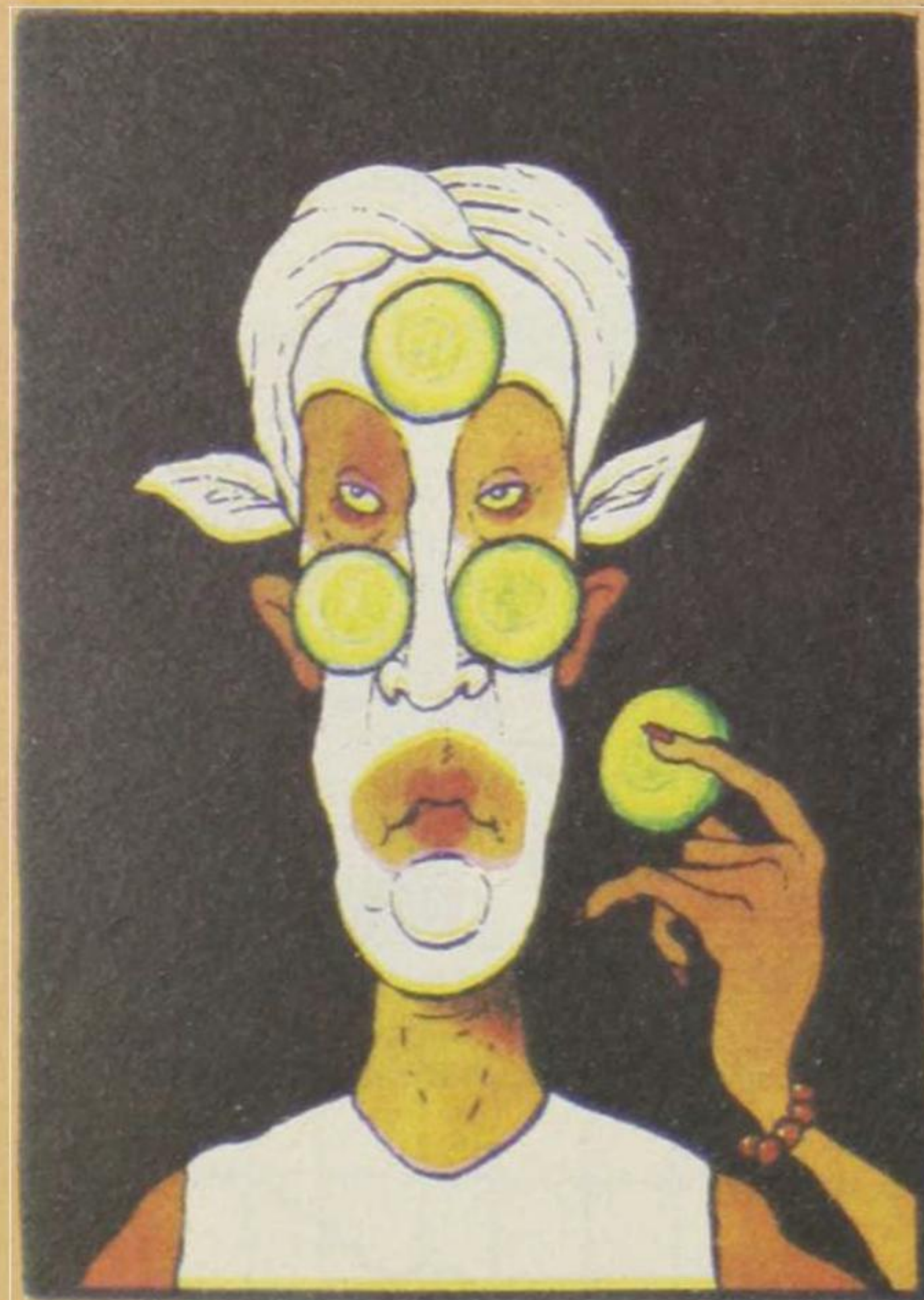
A beérkezett munkák alkotói közül a zsűri fődíjban részesítette TÓTH ANTAL (Tónió) grafikusművészt. A Ludas Matyi rajzolói közül RAU TIBOR, SZABÓ LÁSZLÓ RÓBERT és NEMES ZOLTÁN karikatúráit jutalmazták.

Gratulálunk!

A pályázati anyagból 1994 márciusában kiállítás nyílik Kaposvárott.

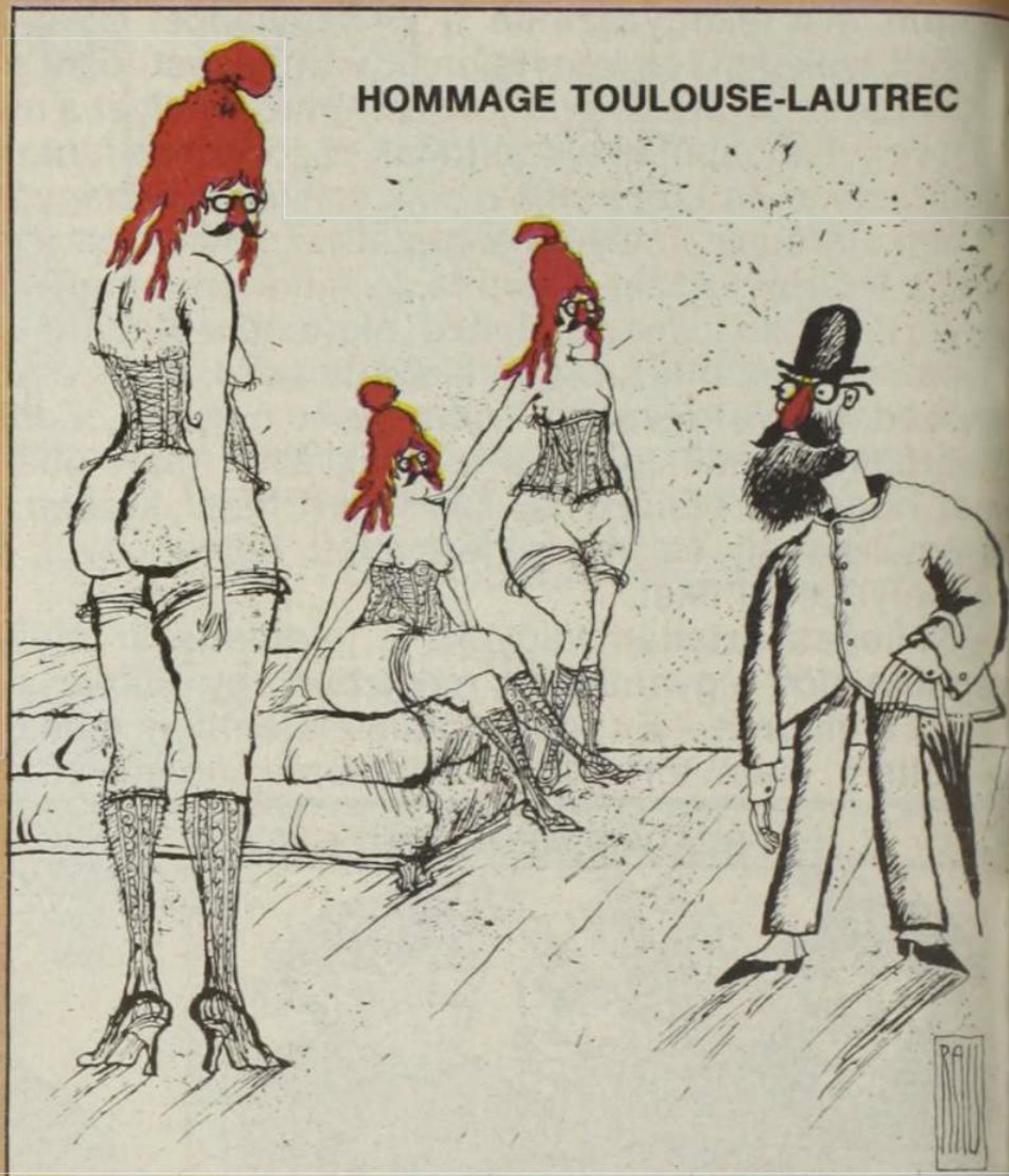
Ezen az oldalunkon a díjnyertes rajzokból válogattunk.

PAKOLÁS

NEMES ZOLTÁN RAJZA

HOMMAGE TOULOUSE-LAUTREC

RAU TIBOR RAJZA

TÓTH ANTAL RAJZA

KIKÜLDÖTT TUDÓSÍTÁSOK 1982

Fölér egy lottó négyessel – hovatovább már önköltségben is –, ha egy kelet-európai eljut Észak-Skóciába. Engedtessek beutamatnom egy helyi specialitást:

WHISKY-GYÁRAT

unk legészakibb pontján, Inverness közében, bekanyarodtunk a Tomatin Distillers Company telepére, vagyis Skócia legnagyobb maláta-whisky lepárló üzemébe.

Tavaly kétfélmillió gallon, vagyis kilencmillió liter készült a teljesen automatizált üzemben, ahol összesen kilencen dolgoznak a termelésben, kilencen az előkészítésben, tízenketten a raktárban – egy mérnök és egy igazgató vezetésével. Az igazgató: Mr. John McDonald, műszereivel úgy ellenőrizti az egész gyártási folyamatot, hogy közben el sem kell hagynia irodáját. Ő egyszerűen a főköstölő is. De mi történik, ha az igazgató beteg lesz? Akkor ki köstöl? – kértem vendéglátómat.

– Nem lehetek annyira beteg, hogy ne adjak whiskyt köstölni.

– Csak férfiakat látok itt. Nők egyáltalán nincsenek az üzemben?

– 1939-től 1942-ig nők is dolgoztak, amikor a férfiak a háborúban voltak.

– Vissza is esett a termelés, gondolom... Nos, megtudhatnánk-e valamit a whiskykészítés folyamatáról? Ha ez nem sérti a gyártási titkot.

– Nincs gyártási titok. A vízbe malátát veyítünk, élesztőt teszünk bele, összekeverjük. Kétszer főlforraljuk, és a főzet már a kész whisky.

– Valami oka csak van, hogy Skócia a whisky hazája?

– Folyóvízeink különleges összetétele. A whiskyhez nagyon kevés víz kell. Akinek nagyon vize van, maga is készíthet whiskyt otthon.

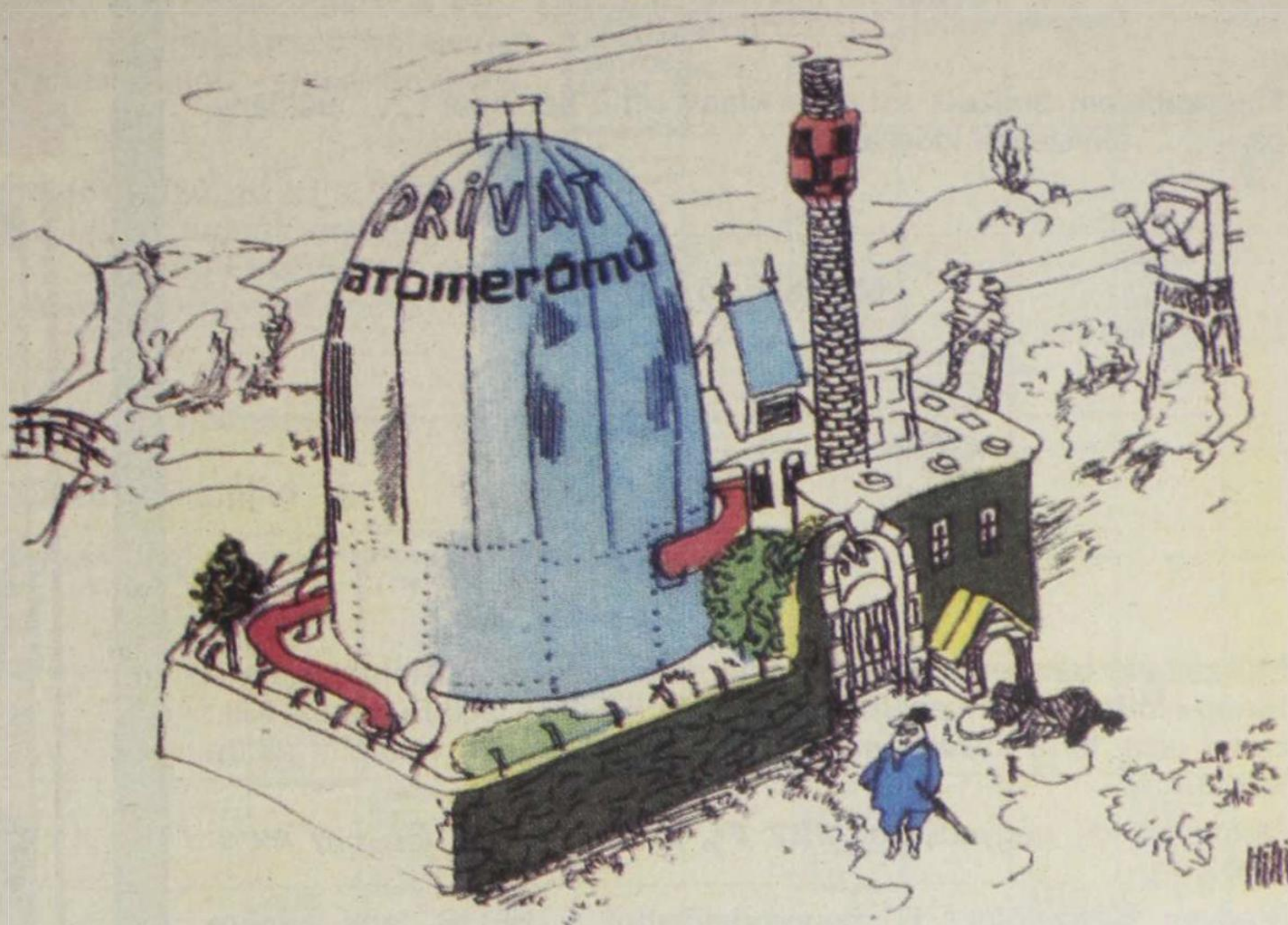
– Ennyi az egész?

– Well. Na és a maláta. Az adja meg az ízlést. A hordó faanyaga pedig a színét. Csak olgyfa hordóban lehet érlelni, héttől tizenöt évig – a megrendelő kívánsága szerint.

– Látom, most zárják le a hordókat.

– Ez itt a kisebbik raktárunk. Ezekben a hordókban ötmillió liter whisky érik.

SZÉDÍTŐ PERSPEKTÍVA

- És hányan őrzik ezt a rengeteg italt?
- Nem értem a kérdést.
- Mondom: hány éjjeliőrük van?
- Az mi?
- Watchman. Security.
- Ja? Nem. Éjjeliőrünk nincs. Nálunk a felföldön sükségtelen. Angliában, ott igen.
- Kopogjuk le, hogy ezt a fogalmat nem ismerik.
- És ön ismeri vajon a whiskyvás arany-szabályát?
- Bevallom, ebben járatlan vagyok...
- Nos, a férfiak csak tiszta vízzel, a nők szódával szokták hígítani. Skót ember sose tesz bele jeget. Aki jeget kér hozzá, arról eleve tudjuk, hogy amerikai.
- Köszönöm a tanácsot, mindenképpen szeretném elkerülni, hogy amerikainak nézzenek.
- Óhajtja netán megköstölni? Ebbe a hordóba bedughatja az ujját.
- Elég takarékos módja a kínálásnak...
- Muszáj. Sok a látogatónk, és alaposabb köstölő után nem egy közülük itt vélte meglátni a Loch Ness-i szörnyet. Szóval, parancsol? Ez itt egy 60 fokos párlat.
- Köszönöm, akkor inkább nem. Az ujjam helyett talán inkább a mikrofont dugom be a lakosság szolgálatában... Kedves Hallgatóink! Sok helyen járt már a Magyar Rádió mikrofonja, de whiskys hordóban még sosem. Egészségükre!

● ● ●

Hogy lehallgatták volna a telefonomat, arról nincs közvetlen élményem. Sosem vol-

„IMPORT HELYETT HAZAIT!”

tam én annyira fontos személy. Pedig jó okuk lehetett, hogy rajtam tartsák szemüket-fülüket. A hetvenes évek elejétől válhatam felettebb gyanússá, amikor is Abody Béláéknál egyszerre hat kiscica született. Már korábban is volt nekik három, így pákosztosék egy teljes szobát telelaktak a nem túl tágas bérleményből.

Marika asszony előrelátóan fölhívta az állatvédőket: keressenek szerető gazdát a vernyákoló társbérleőknek. Az ügyintéző megígérte, hogy mindent elkövet.

Aznap voltam hivatalos munkauzsonnára a gazdiékhöz, amikor a tíznapos macskanépség kinyitotta a szemét. Béla nyomban bevezetett a kolónia lakosztályába, és büszkén bemutatta övéit.

A mama hasán csüngő tarka pamacsalmazból beléptemkor kivált egy öklömmnyi fekete gombolyag, egyenesen felém irányította bizonytalan lépteit, majd kimerülve a szobahossznyi úttól, a cipőm orrára hanyatlott, és rám emelte égszínké tekintetét.

Különben is szentimentális vagyok, de egy ilyen gyámoltalan cicagyerek pillanat alatt levehet a lábamról. Azonmód örökbe fogadtam az eszemadtát, „aki” a rögtönzött keresztelőn a CÓKMÓK nevet kapta.

Alig értem haza új szerzeménnyel, amikor Abodyéknál megszólalt a telefon:

– Itt az Egyesült Államok budapesti nagykövetségéről X. Y. titkár. Az Állatvédőktől értesültünk, hogy önöknél található pont egy olyan koromfekete példány, amelyet a nagykövet úr szeretne a kislányának.

Béla apó válasza (tessék hozzá felidézni az ő dünnögő basszusát):

– Tiszteltetem a nagykövet úr öexcellenciáját, de sajnálattal kell közölnöm, hogy a CÓKMÓKot már elvitte a Kaposy.

Na már most. Ha elhárító szerveink csak egyetlen telefont is lehallgattak a városban, az az egy csakis az amerikai diplomácia fővonala lehetett. Hány embert mozgósíthattak – lehet, hogy válságstáb is alakult – annak megfajtására: mi lehetett az a cók-mók, amelyet a kardcsörtető jenkik szeretnek volna megkaparintani, de én elhappoltam az orruk elől.

Még magamnak is gyanús volnék. Jó ideig a sarkamban lehettek.

(A rajzokat a Ludas Matyi 1982-es számaiból válogattuk.)

MEGRENDELŐLAP

Megrendelem önöknél a Ludas Matyi című hetilapot ..... példányban ..... előfizetési időszakra.

Megrendelő neve

Pontos címe

Előfizethető bármely postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) 1900 Budapest XIII., Lehel utca 10/A, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással.

Előfizetési díj negyedévre: **327 Ft**, fél évre: **654 Ft**, egy évre: **1308 Ft**.

(Kedves előfizetőink! E megrendelőlapot a HELIR fenti címére szíveskedjenek elküldeni.)

HUMORBAN A MATYI A LUDAS!

ÖN NEVETVE NYERHET!

Már kapható a Ludas Matyi Rejtvénymagazin **decemberi száma!** Karikatúrák, apró viccek, önismereti teszt karácsonyi be- és felvásárlóknak, hagyományos és újszerű keresztrejtvények, összesen **100 000** forint pályázati nyeremény.

Ezt vétek kihagyni!

A LUDAS MATYI REJTVÉNYPÁLYÁZAT keresse az újságárusoknál!

Már megjelent a
BOTOND Képregényújság
karácsonyi száma!
Kapható az újságárusoknál.

50 000 FORINT ÉRTÉKŰ NYEREMÉNY!

Keresnek: Golyós számológépet, táskairogépet, faliszőnyeget, a Bűvár sorozatból: Ásványok, Kövületek, Legyek-hangyák, Felhők c. köteteket, paplant, plédet, LEGO-t, villanybojlert, játék-babakocsit, lovasposztort, Ludas Matyi és Füles évkönyveket, kisautót, kisvonatot, elektromos mákdarálót.

Kínálnak: Color Star, Junosztly tévét, a Bűvár sorozatból: Szobanövény, Szitakötő, Macskák, Gombák, Gyógynövények, Trópusi pillangók c. könyveket, a Kolibri sorozatból: A világ nevezetes hídjai, Különleges repülőgépek c. könyveket, menyasszonyi ruhát (170 cm magas termetre), túrakerékpárt (28-as férfi, 4 sebességes), csempébe építhető szappan- és papírtartót, Commodore 64-es számítógépet, autócso magtartót, Werhovina segédmotort (motor nélkül), szobahintát, csecsemőmérleget, koronaszivattyút, síbakancsokat (39-42 méretben).

Cserélnek: A Kolibri sorozatból: Régi érdekes játékok c. könyvet művészettörténeti kötetekre.

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után munkanapokon 9-12 óra között a 118-8411-es telefonszámon, a 98-as melléken, vagy levélben a szerkesztőség címén lehet érdeklődni.

A HÓNAP EMBERE

SZABÓ IVÁN

Montecuccoli unokahúga szerint a békéhez három dolog szükséges: pénz, pénz és pénz.

Magyarországon, nem számítva az elektronikus médiák *kisüléseit*, hál' isten béke van. A kormány stabil! Ezt mi sem bizonyítja jobban, mint az, hogy e kabinetnek Szabó Iván még csupán csak a harmadik pénzügyminisztere. Rossz nyelvek szerint kinevezését frizurája indokolta. Hajviselete ugyanis azt bizonyítja, hogy – elődjével ellentétben – ő a kevésből is mindenhova tud juttatni.

A Ludas Matyi munkatársai a Hónap Embere címet decemberben Szabó Ivánnak adományozták, kétharmados többséggel. A jövő évi költségvetés várhatóan kemény parlamenti vitája miatt, naná. Pedig a terv reális, a terv megvalósítható. (A költségvetési hiány például könnyűszerrel.) Pláne, hogy a bölcs főnyciaiak a pénz mellé föltalálták a pénzügyminisztert is.

S most azt tetszenek kérdezni, a Tisztelt Házban hogyan „megy át” a költségvetési terv? Nos, nehezebben, mint tavaly az idei, de sokkal könnyebben, mint jövőre a '95-ös...

DECEMBER

			1 SZERDA	2 CSÜTÖRTÖK	3 PÉNTEK	4 SZOMBAT
5 VASÁRNAP	6 HÉTFŐ	7 KEDD	8 SZERDA	9 CSÜTÖRTÖK	10 PÉNTEK	11 SZOMBAT
12 VASÁRNAP	13 HÉTFŐ	14 KEDD	15 SZERDA	16 CSÜTÖRTÖK	17 PÉNTEK	18 SZOMBAT
19 VASÁRNAP	20 HÉTFŐ	21 KEDD	22 SZERDA	23 CSÜTÖRTÖK	24 PÉNTEK	25 SZOMBAT
26 VASÁRNAP	27 HÉTFŐ	28 KEDD	29 SZERDA	30 CSÜTÖRTÖK	31 PÉNTEK	